

Vær ikke tragisk! Sovende vågn op!

Den 21. maj 2023 (EIRNS) – USA's og NATO's katastrofale "Vietnam-atompolitik", som netop er blevet bekræftet på G7 "Hiroshima"-topmødet i form af den stedfortræderkrig i Ukraine, der ikke kan vindes, må ende med ikke blot et nederlag, men, hvis den fortsættes, med en systemisk opløsning på kort sigt af selve anglofæren – uanset det tilsyneladende resultat på slagmarken. Som Helga Zepp-LaRouche hævder i sin "Hasteappel fra borgere og institutioner fra hele verden til den (kommende) præsident for USA!": "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere end den, der udspillede sig på højdepunktet af Cuba-krisen. Offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's. NATO-våbenes ødelæggelseskraft er endnu mere omfattende, varslingstiden forud for deres affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke-eksisterende sammenlignet med den tillid, der var mellem Kennedy og Khrusjtjov."

Vi må vågne op og bør ved hjælp af principperne i klassisk dramatik konfrontere USA's og de transatlantiske borgeres manglende evne til i mange tilfælde overhovedet at bemærke den accelererende udvikling af den historiske tragedie, som de i disse dage er deltagere i – "tåbernes skib", som de i øjeblikket er passagerer på.

Med spøgset om en atomkrig, der nu svæver over den globale horisont, er de uafsluttede anliggender fra 1963-1983-æraen i USA's udenrigspolitik over for det nuværende Rusland, Kina og det "Globale Flertal" af verdens nationer, især hvad angår spørgsmål om krig og fred, nu kommet i centrum. De afbrudte politiske handlinger for at forhindre en atomkrig, som to præsidenter – John F. Kennedy og Ronald Reagan, hvoraf den ene blev myrdet og den anden var tæt på at blive myrdet – foretog

for at foreslå en "højere fred" over for det dengang eksisterende Sovjetunionen, afslører den strategiske tankegang, som bør præge vores tilgang for at undgå krig i dag, og uden hvilken den menneskelige race ikke har nogen chance for at overleve.

Kennedys hensigt blev udtrykt i hans "fredstale" på American University den 10. juni 1963:

"Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårbare atomvåben og nægter at overgive sig uden at gøre brug af disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor et enkelt atomvåben indeholder næsten ti gange den eksplosive kraft, som alle de allieredes luftvåben anvendte under Anden Verdenskrig. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødbringende giftstoffer, der opstår ved en atomudveksling, vil blive transporteret af vind, vand, jord og frø til de fjerneste afkroge af kloden og til endnu ufødte generationer."

De følelser, som han gav udtryk for den dag, er så forskellige fra denne nations nuværende udenrigspolitik, at de meget vel kunne blive betegnet som "forræderi" i dagens reaktionære politiske atmosfære. Det var de langt fra. De var en ændring af Den kolde Krigs aksiomer, som efterretningsfraktionerne repræsenteret af Allen Dulles og Bertrand Russell ikke ville acceptere.

Otte måneder efter det atomare noget nær Ragnarok i den cubanske missilkriser i oktober 1962, foreslog JFK, at nationen skulle "vende om" i forhold til hans og USA's ærkefjende, Sovjetunionen. Han skulle understrege, at de to mest magtfulde nationer i verden netop på grund af deres magt også var de mest sårbare over for fuldstændig udslettelse. Det betød, at de to magter hurtigt måtte ændre verden i en fornuftig retning. "For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og

vi er alle dødelige.”

I dag som i 1963 kræver menneskehedens overlevelse en højere konfliktløsningsmetode end total krig eller “små krige”, der kan blive til total krig i løbet af få timer eller endog minutter, for at overleve. Siden JFK’s tid, for ti præsidenter siden, har ingen amerikansk leder, med undtagelse af den “ikke-valgte præsident” Martin Luther King i hans “ikke-vold eller ikke-eksistens”-tale i Riverside Church mod krigen i Vietnam, haft held til at udfordre amerikanerne til at “gå fredens smalle vej” på samme måde – med en enkelt undtagelse. Den 23. marts 1983 afsluttede præsident Ronald Reagan en tv-transmitteret tale på nationalt plan med denne formulering:

“Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb. Det drejer sig om, at vi går i gang med et program for at imødegå den frygtindgydende sovjetiske missiltrussel med foranstaltninger, der er defensive. Lad os vende os mod de teknologiske styrker, der har skabt vores store industrielle basis og givet os den livskvalitet, vi nyder i dag.

“Hvad hvis frie mennesker kunne leve i sikkerhed i visheden om, at deres sikkerhed ikke hvilede på truslen om øjeblikkelig amerikansk gengældelse for at afskrække et sovjetisk angreb, at vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede vores egen eller vores allieredes område?

“Jeg ved, at dette er en formidabel, teknisk opgave, som måske ikke vil blive løst før slutningen af århundredet. Alligevel har den nuværende teknologi nået et sofistikeret niveau, hvor det er rimeligt for os at begynde denne indsats. Det vil tage år, sandsynligvis årtier af bestræbelser på mange fronter. Der vil være fiaskoer og tilbageslag, ligesom der også vil være succeser og gennembrud. Og mens vi fortsætter, må vi konstant bevare den atomare afskrækkelse og opretholde en robust kapacitet til fleksible reaktioner. Men er det ikke alle de nødvendige investeringer værd at befri verden for truslen om

atomkrig? Vi ved, at dét er det.”

Politikken om defensive våben, en politik, som, hvis den var blevet gennemført, ville have forhindret, at den nuværende situation, som placerer verden på randen af et atomart ragnarok, overhovedet ville opstå, stammer fra økonomen og statsmanden Lyndon H. LaRouche. Den amerikanske befolkning er indtil i dag generelt aldrig blevet oplyst om dette; det er undertrykt viden. Denne ”højere fredspolitik” var årsagen til forfølgelsen og fængslingen af LaRouche og hans medarbejdere, og den udgør den store hemmelighed i de sidste fire årtiers strategiske atomare politik og i den nuværende historie. Det er ikke moderne og anses heller ikke for acceptabelt at diskutere forholdet mellem JFK’s udenrigspolitiske ”aksiomatiske skifte” i 1963 og Ronald Reagans ”aksiomatisk banebrydende” forslag til Sovjetunionen i 1983. Det ”kortsletter kredsløbet” i den moderne historiske mytedannelse, men det er ikke desto mindre sandt: LaRouche foreslog det, og Reagan vedtog det.

Det er også sandt, at medmindre og indtil sandhederne i nutidens historie bliver afsløret, fra de fire amerikanske mord på John og Robert Kennedy, pastor Martin Luther King og Malcolm X i 1963-68 (og andre mord udført af det ”Internationale Attentatbureau” i Tyskland, Italien, osv. i 1960’erne og 1970’erne), til den sande historie fra 1983 om det Strategiske Forsvarsinitiativ og den efterfølgende forfølgelse og indespærring af Lyndon LaRouche af det amerikanske justitsministerium (som var forbilledet for de handlinger, der nu udføres mod tidligere amerikanske præsidenter og private borgere), vil faren for atomkrig, hvad enten den er ønsket eller ikke ønsket, fortsætte med at stige for hver dag der går. Det er muligt ikke at være tragisk og ikke at gentage historiens erfaringer. Som Robert Kennedys yndlingsdigter, Aischylos, sagde ”Den der lærer må lide. Og selv i vores søvn falder smerten, som ikke kan glemme, dråbe for dråbe på hjertet, indtil vi i vores egen fortvivlelse, mod

vores vilje, får visdom gennem Guds store nåde.”

Når fornuften sover, skabes tragedien. Sovende, vågn op!

JFK vs. Dr. StrangeLove

Den 18. maj 2023 (EIRNS) – Italien er endegyldigt ved at give tilsagn om Messina-broen, som skal forbinde Sicilien med det italienske fastland via den længste enkeltspændte hængebro i verden. Rusland har netop opnået den største kornhøst i landets historie. I dag har Kinas præsident Xi netop haft fem bilaterale topmøder på én dag med statsoverhovederne fra de centralasiatiske republikker. De mødtes i den oprindelige silkevejsby Xi'an. Global Times rapporterer, at det centrale emne på hvert af møderne var Bæltet & Vejen i form af massive infrastrukturprojekter.

For ti år siden, da Xi indledte sit præsidentembede, introducerede han sin Bælte- og Vej-politik i en tale i Kasakhstan. Den var vokset ud af Kinas erfaringer med at bringe over 700 mio. kinesere ud af ekstrem fattigdom i løbet af de foregående tre årtier.

For 10 år siden rejste Ukraines valgte præsident til Beijing for at mødes med Xi og underskrive de første kontrakter med Bælte- og Vej-projekterne. Hans regering blev væltet ved et voldeligt kup efter kun tre måneder.

I går bragte Ukraines nationale nyhedsbureau, “Ukrinform”, den bizzarre meddelelse til Vesten om, at den 16. maj var et vendepunkt i historien, hvor Kiev ved at skyde samtlige af Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler ned beviste, at Rusland er en papirtiger, at Rusland ikke har nogen våben at være bange for, og at “Gunga-din”, det er det rette tidspunkt at

angribe Rusland med alt, hvad Vesten råder over. "Så hvis nogen i den vestlige verden stadig var ræd for russiske våben, bør de nu endelig indse, at der ikke er noget at være bange for. Hvis nogen i USA stadig var i tvivl om, hvorvidt de skulle forsyne Ukraine med de nyeste våben, så har de også fået et svar."

"Ukrinform" bragte denne leder, selv om USA i al stilhed havde signaleret til Kiev, at de forstod, at Kinzhal faktisk havde ramt deres Patriot anti-missilsystem i Kiev.

Som om det ikke var slemt nok, slutter artiklen med at forklare Ukraines pengefikserede vestlige "allierede", hvor meget der kan tjenes ved at udnytte Ukraine som et testområde: "Hver levering af våben til Ukraine til en værdi af flere milliarder dollars vil give amerikanske våbenfirmaer ordrer til en værdi af flere hundrede milliarder dollars i fremtiden. De europæiske producenter har også øje for dette. Derfor er de ligeledes motiveret til at tilskynde deres regering til at forsyne Ukraine med flere og mere moderne våben. Hvilket vil ødelægge de resterende myter om de russiske våbens styrke."

Bare fordi Kiev frivilligt melder sig til at agere Slim Pickens (skuespilleren der red på en affyret brintbombe i den tragikomiske sene fra filmen Dr Strangelove *-red.*), betyder det ikke, at USA skal være Dr. Strangelove. Schiller Instituttets rettidige opfordring indeholder John F. Kennedys berømte tale fra den 10. juni 1963 som en påmindelse om, hvad en amerikansk præsident kan være, nemlig en "der kan se den bedste tradition i enhver nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred." JFK konfronterede den oprindelige Dr. Strangelove, en ung, rasende Henry Kissinger, og hans medarbejdere, og han var klar til at tage kampen op:

Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes

tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve, og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Skriv under: Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til den nuværende og kommende præsident i USA!

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede “det vigtigste emne på jorden: verdensfred”.

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslingstiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det " Globale Syd". Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og indtager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: "Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid,

men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk her.

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Gør Amerika god igen

Den 16. maj 2023 (EIRNS) – Før du laver sjov med præsident Zelenskyjs nedsmeltning forleden, så sæt dig i hans sted et øjeblik. Du har spændt din vogn til en vestlig verden, der har

et systemisk finansielt sammenbrud foran sig. Dine vestlige allierede er så "postindustrialiserede", at de har svært ved at være den krigsmaskine, som de fantaserer om, hvilket efterlader dig mangelfuldt med ammunition. Hvad værre er, de vil få Ukraine til at kæmpe til sidste ukrainer og bløde sig selv ihjel i en stedfortræderkrig, der er designet til at suge så meget styrke fra Rusland som muligt. Og hvilket regimeskifte i de sidste mange årtier, der er blevet manipuleret af London og Washington, har resulteret i, at landet er blevet stærkere fremadrettet (hvis det overhovedet er gået fremad)?

Zelenskyj ender som en talentfuld dansende marionet, der, efterhånden som han bliver helt brugt op, efterhånden som hans "show" bliver ensformigt, må bekymre sig om at blive smidt på skrotbunken. Han har prøvet alle kneb i bogen, idet han har forsøgt at vende stedfortræderkrigen til en direkte konfrontation mellem Rusland og USA. Så da Washington Post spurgte ham og hans chef for Ukraines militærdirektorat, Kyrylo Budanov, om han og hans chef for Ukraines militærdirektorat, rent faktisk drøftede en plan om at ødelægge lederen af Ruslands "Wagner"-militærgruppe, Jevgenij Prigozhin – som de lækede Pentagon-dokumenter viser – gik Zelenskyj simpelthen amok. Vilde verbale udfald afspejlede paranoia, mulige forrædere i Ukraine, at Washington-establishmentet kastede ham for ulvene, at Rusland kontrollerede Pentagon osv.

I de seneste 24 timer i Ukraine blev lederen af Ukraines højesteret tilbageholdt, og Ukraines ledende dommere sværgede i et hasteindkaldt møde troskab mod Zelenskys administration. Og borgerne i Kiev hørte en voldsom eksplosion, som var et russisk hypersonisk Kinzhal-missil, der slog Kievs Patriot-luftforsvarssystem ud – mens Zelenskyj-administrationen pralede med at have skudt seks (!) Kinzhal-missiler ned.

Men når man slukker for realityshowet, er der faktisk virkelighed. Præsidenterne fra fem centralasiatiske lande

samledes i dag i Kina til en uges topmøde med præsident Xi Jinping om genopbygning af den enorme region, begyndende med udvikling af den centrale infrastruktur. Den Arabiske Liga samledes i Cairo i Egypten med en nyfunden enhed, hvor man bød Syrien velkommen til at vende tilbage. Spørgsmålet om, hvorvidt olieindtægter skal gå til regional udvikling og uden for den dollardefinerede handel, er nu et meget praktisk spørgsmål.

I USA blev der i en helsidesannonce i New York Times, underskrevet af en gruppe eksperter i national sikkerhed, sagt det indlysende: permanent krig er designet til et militærindustrielt grådigt kongres-parti, men "USA bør være en fredsmagt i verden". Den forklarer, hvordan diplomati fungerer, og hvordan neo-konservative bevidst har saboteret diplomatiet. Og den citerer fra en tale af John Kennedy fra 1963: "Frem for alt skal kernevåbenmagter, samtidig med at de forsvarer deres egne vitale interesser, undgå de konfrontationer, som bringer en modstander til at vælge mellem enten en ydmygende tilbagetrækning eller en atomkrig. At følge den slags kurs i atomvåbenalderen ville kun være et bevis på vores politiks fallit – eller på et kollektivt dødsønske for verden." USA kan holde op med at sabotere sig selv og faktisk forhandle om fred.

Og for to dage siden vovede en amerikansk præsidentkandidat, JFK's nevø Robert F. Kennedy Jr., at råbe op om den mordmaskine, der har taget bolig i Kiev, og bragte dermed den grimme virkelighed i det nuværende militærindustrielle kongres-apparat på bordet.

Virkeligheden er langt mere interessant og sundt end realityshows – eller Zelenskyjs levende helvede. USA kan være en fredsmagt i verden. Gør Amerika god igen.

Det er nødvendigt at genoplive den sande amerikanske ånd for at stoppe en krig

Den 15. maj 2023 (EIRNS) – Som Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto, sagde under et besøg i Beijing i dag, er de vestlige nationer “grebet af en krigspsykose”, og at det der behøves fra de fornuftige dele af verden er “at øge fredslejrens røst”. Faktisk er krigspartiet på vildspor, hvilket kan ses af den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs rundrejse i Europa, hvor han har været på besøg i Tyskland, Frankrig, Italien og derefter Storbritannien, og hvor han ved hvert stop blev overøst med flere og stadig større dødsinstrumenter. Det ligner ikke handlinger fra ledere, der har medfølelse for deres lands borgere eller for andres liv.

Budskabet fremstod særdeles klart under Zelenskyjs besøg i Vatikanet, hvor han mødtes med den mest fremtrædende talsmand, der opfordrer til fredsforhandlinger i Europa: Pave Frans. I et karakteristisk arrogant (og tragisk) svar afviste Zelenskyj pavens tilbud om at mægle i en fredsaftale med Rusland, og sagde at paven “kender min holdning”, og at Ukraine vil fortsætte kampen, indtil Rusland er besejret. Derfra blev han ført til London, hvor der blev tilbudt nye droner med længere rækkevidde, der kan nå ind på russisk territorium, hvilket yderligere optrapper konflikten.

Som reaktion på dette mobiliserer de fredsvenlige kræfter. Kina sender en højtstående embedsmand til Ukraine i denne uge

i et forsøg på at afvæbne "krigspsykosen". Derfra vil han rejse til Tyskland, Frankrig, Polen og Rusland for at søge dialog. Desuden blev Kinas rolle som en produktiv kraft for fred anerkendt af Ungarns Szijjarto, som understregede, at Ungarn tillægger "den rolle [Kina] spiller, umådelig stor betydning" Vi sætter stor pris på jeres fredsplan".

I diskussioner med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at fredsbevægelsen globalt må mobiliseres for at tvinge sin holdning frem i denne farlige dynamik, som i øjeblikket driver verden mod en ny verdenskrig. Især amerikanerne har magten til at ændre situationen, hvis de handler som deres sande jeg, som det blev indbegrebet af John F. Kennedys tale fra 10. juni 1963 ved indvielsen af American University. Kennedy sagde dengang, da han talte om emnet verdensfred:

"Hvilken slags fred mener jeg? Hvilken slags fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke gravens fred eller slavernes sikkerhed. Jeg taler om ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags fred, der sætter mennesker og nationer i stand til at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred i al fremtid...

Lidt senere sagde han: "Lad os fokusere ... på en mere anvendelig, mere opnåelig fred, der ikke er baseret på en pludselig revolution i den menneskelige natur, men på en gradvis udvikling i de menneskelige institutioner – på en række konkrete handlinger og effektive aftaler, som er i alle berørte parters interesse. Der findes ikke *en* enkelt, enkel nøgle til denne fred – der findes ikke nogen storslået eller magisk formel, der kan vedtages af en eller to magter. Ægte fred må være et fælles resultat af mange nationer, summen af mange handlinger. Den skal være dynamisk, ikke statisk, og den skal ændre sig for at imødegå hver kommende generations udfordringer. For fred er en proces – en måde at løse

problemer

på.”

[<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

Og efter disse bemærkninger blev han dræbt, hvilket gjorde ham og hans vision om at sikre fred mellem verdens nationer til ofre for et attentat-apparat, der var fast besluttet på at forhindre det. Hvis amerikanerne og andre i verden genopdager dette i dag, kan det spille en afgørende rolle for at indføre de idéer, der er nødvendige for at stoppe verdens kuldsejling ind i en termonuklear krig. Fred er ikke et ophør af krig, det er en anden indstilling, en anden måde at tænke på, og det var engang den måde, som rigtige amerikanere tænkte på.

I næste måned er det 60-årsdagen for Kennedys tale på American University, og der planlægges en international aktionsdag på denne dato for at fremhæve interventionen på dette kritiske tidspunkt. Tænk ikke: Hvad vil de gøre ved mig, hvis jeg taler åbent. Tænk i stedet, som Scott Ritter sagde for nylig, da han blev spurgt, om han er bekymret over dette: “Konsekvenserne af at jeg ikke gør noget er langt større, end det som regeringen kan gøre mod mig, hvis jeg forsøger at stoppe krigen. Så jeg er ikke bange.”

En total krig nærmer sig, selv om de fleste af verdens ledere benægter det

Den 14. maj 2023 (EIRNS) – Hvert skridt fra NATO i den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs seneste “rundrejse” i Europa øger truslen om en direkte krig mellem Rusland og NATO’s atommagter Storbritannien og USA.

Washington Posts lørdag-søndag-artikel "læk af en lækage", der tilskriver Zelenskyj det "skjulte" ønske om at foretage militære angreb over hele Rusland, fremstod som et dække for det britiske militær/efterretningsoligarkis hensigt om, at disse angreb starter nu med NATO's våben og udøvere. Britiske Storm Shadow-krydsermissiler med en rækkevidde på 300 km, som netop er blevet leveret til Ukraine den 11. maj, er allerede blevet brugt til at angribe Lugansks hovedstad, mens russiske højtstående personer var der; nye NATO-systemer blev utvivlsomt anvendt den 12.-13. maj i angreb mod russiske fly, der befandt sig i Bryansk-regionen i Rusland nord for Ukraine.

Zelenskyjs besøg den 13.-14. maj i Berlin omfattede drøftelser om luftforsvarsvåben og var signalet om yderligere 2,7 mia. euro i tyske våbensystemer og midler, Tysklands hidtil største militære støttepakke til Ukraine. Hans "Karlspreis", som han modtog i Aachen, Tyskland, var en pris, som gentagne gange er blevet tildelt NATO-ledere siden NATO's generalsekretær Paul-Henri Spaak i 1957, og til antirussiske ideologer siden grev Richard Coudenhove-Kalergi i 1950. Selv Zelenskyjs møde med pave Frans i Vatikanet den 13. maj blev brugt af den ukrainske leder til at komme med udtalelser, der afviste både pavens og Kinas forslag til fredsforhandlinger, og insisterede på at "det skal være Ukraines fred", og at forhandlingerne skal "indledes, når vi er ved Krim-grænsen".

Denne NATO-optrapning af krigen til militær konfrontation mellem atomare supermagter sker, mens Tyskland bliver afindustrialiseret; mens Storbritannien falder ned på et "tredjeverdens niveau" med fødevarepris-inflation (19 %) og fødevaremangel, og dets embedsmænd fortæller befolkningen, at de skal "acceptere det faktum, at I er fattigere"; mens embedsmændene i Biden-administrationen og den amerikanske centralbank dagligt fortæller amerikanerne, at de skal ignorere måneders konkurser i mellemstore og store banker.

Og fordi langt over 100 nationer i det "Globale Syd" nægter at støtte denne krig mod Rusland (og Kina) og afviser NATO-

landenes kolonialistiske ordrer om at deltage i den, udgør disse nationer allierede for organisationer og borgere i USA og Europa, der ønsker at forhindre atomkrig og fremme fred og genopretning.

For at tydeliggøre dette sagde Helga Zepp-LaRouche under et omfattende interview til China Radio International den 12. maj:

“Hør, det finansielle system er meget vakkelvornet. Bloomberg har for nylig rapporteret, at ud af 4.800 amerikanske banker har 2.300 banker flere passiver end aktiver. Det er en enorm risiko. Så, hvad der vil blive gjort ved det er, at en ny valuta er ved at blive skabt af landene i det Globale Syd, som er ved at af-dollarisere deres valutaer, da man i realiteten ikke længere ønsker at skulle betale for USA's budgetunderskud. Der er så mange – jeg vil ikke engang begynde med Ukraine og Taiwan – jeg tror, at kompleksiteten af verdens problemer lige nu kræver, at folk foretager et spring og tænker over et nyt paradigme i det hele taget...”

“Så man har en meget kompleks situation, som er frygtelig farefuld. Jeg mener, at det der er nødvendigt er reelt at definere et helt nyt paradigme i tænkningen, at starte med den fælles interesse for den samlede menneskehed, at sætte de nationale interesser ind i denne sammenhæng og derefter finde en måde at overvinde disse angiveligt uoverstigelige vanskeligheder på, fordi det Globale Syd – det er 85 % af den menneskelige befolkning – de ønsker at gøre op med kolonialismen. De ønsker ikke længere at blive berøvet økonomisk udvikling. Takket være Bælte- og Vej-Initiativet, som nu er ti år undervejs, ser mange lande for første gang et perspektiv i at overvinde underudvikling og fattigdom. Europa bør gå sammen med Kina i denne bestræbelse! For at udvikle Afrika, Latinamerika og mange asiatiske lande, og selv de fattige i Europa og i den forbindelse også USA, ville det kræve, at alle lande samarbejder.”

<https://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>

til

download: <https://chtbl.com/track/9G554/radio-res.cgtn.com/ueditor/audio/2305/1083897704376.mp3>

“Salige er fredsmagerne, skrøbelige er krigsmagerne

Den 11. maj 2023 (EIRNS) – I denne uge meddelte Storbritannien, at det ville optrappe sin hensynsløse indsats for at bevæbne Ukraine til tænderne, og bekræftede herefter at det ville levere Storm Shadow-missiler, der kan nå mål 300 km væk – langt nok til at række dybt ind på russisk territorium. Som Ben Wallace, Storbritanniens forsvarsminister, sagde ved offentliggørelsen af beslutningen: Disse missiler “vil gøre det muligt for Ukraine at trænge de russiske styrker tilbage, der er baseret inden for ukrainsk suverænt territorium”, dvs. på Krim – noget, som russerne aldrig vil tolerere. Skødehunde fra medierne var straks på banen og spurgte: Betyder det, at USA vil følge trop?

På trods af deres hensigt om at inddrage verdens nationer yderligere i denne konflikt, som ofte har været den britiske handleplan, vil disse våben ikke have nogen effekt på krigens samlede udfald, men vil derimod kun tjene til yderligere ofring af ukrainerne i en krig, som de aldrig kan vinde – uanset hvilke vilde udskejelser Zelenskyj fremsætter. Således fortsætter krigen “til den sidste ukrainer” for at fuldføre en farlig og vanvittig geopolitisk krig, der er foranlediget af vestlige eliter, og som har til formål at ødelægge og nedbryde Rusland som nation.

Alt dette sker i forbindelse med øgede indrømmelser af, at den omtalte modoffensiv måske ikke lever op til forventningerne, og at de "sande troende" i stedet bør flytte deres fokus til det langsigtede perspektiv. Som det blev udtrykt i en artikel i Foreign Affairs onsdag, har vestlige politikere "lagt unødigt vægt på den kommende offensiv uden at tage tilstrækkeligt hensyn til, hvad der vil ske efterfølgende". De ved, at de ikke kan vinde, men som tåber nægter de at ændre kurs.

Fred må sejre! I stedet for atomar balancegang må der være en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som søger et fælles mål for alle nationer.

Der er ved at opstå en interessant tendens i diplomatiet, sandsynligvis som reaktion på denne eklatante erkendelse. Kinas udenrigsminister har netop gennemført en række diplomatiske besøg i Europa, som efterfølges af en europæisk rundrejse med Kinas vicepræsident. Samtidig mødtes Wang Yi, Kinas topdiplomat, med USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, i Wien. Brasiliens særlige præsidentielle rådgiver er også netop rejst til Ukraine for at mødes med præsident Zelenskyj efter den netop afholdte telefonsamtale mellem Zelensky og den kinesiske præsident Xi Jinping. Desuden afslørede Vatikanets udenrigsminister, at kanaler i både Ukraine og Rusland er i dialog om pavens "fredsmission".

Arbejder fredssøgende nationer som Kina og Brasilien på at få et gennembrud med denne påtrængende opgave? Meget sandsynligt. Arbejder de imperiale kræfter, der er fast besluttet på at bevare et dødsgræb om verden, også på at sabotere disse bestræbelser og ødelægge enhver, der kommer i vejen for dem? Helt sikkert. Men der er revner i dæmningen, og verden bliver stadig mere opmuntret til at afvise dette optog mod en atomar apokalypse og kræve en anden fremtid.

Tiden er moden til, at aktive borgere handler på denne åbning, nu, før det er for sent.

Verden befinder sig på et nyt faretruende punkt

Den 4. maj 2023 (EIRNS) – Verden overværede i denne uge med rædse, for det første, rapporten om de to angrebsdroner, der blev sendt mod Kreml sent den 2. maj, og som var rettet mod præsident Vladimir Putins officielle residens, og for det andet, kort efter, den gemene kynisme, som USA's ledere udviste ved at fortie og lyve om angrebet.

Denne undvigende løgn var åbenlys hos udenrigsminister Antony Blinken, som gentagne gange i går morges påstod, at "Ukraine må forsvare sig selv", i et webcast-interview med Washington Post, ironisk nok i anledning af "World Press Freedom Day". Løggen fortsatte i dag, hvor amerikanske embedsmænd opførte sig, som om Rusland ikke var en atommagt, og at et angreb på Ruslands præsident blot var en bagatel. De befinder sig i en fuldstændig verdensfjern tilstand, som markerer et nyt risikopunkt, der kunne føre til et atomart ragnarok.

Strømmen af amerikanske talsmænd i morges omfattede John Kirby, kommunikationsdirektør for Det nationale Sikkerhedsråd, som talte i amerikansk tv, Avril Haines, direktør for Den nationale Efterretningstjeneste, som talte til Senatets udvalg for de væbnede styrker, og en talsmand for forsvarsministeriet og andre myndigheder. Deres ensartede budskab var at spille dumme og arrogante over for droneangrebene. Kirby hævdede for eksempel over for MSNBC: "Vi ved ikke, hvad der skete. Vi er stadig ved at vurdere det.... Jeg kan forsikre dig om, at USA ikke var involveret. Hvad der end skete, var vi ikke

involveret.”

Fra Moskva blev der udsendt en erklæring fra udenrigsministeriet kl. 12.01 i dag. Den fastslog, at Kiev var ansvarlig for droneangrebet, og at Kiev “nyder støtte fra vestlige lande, som forsyner dem med våben, oplysninger fra efterretningstjenester, træner deres krigere og udpeger mål.” Den kollektive tavshed fra Vesten, påpegede udenrigsministeriet, “viser dets meddelagtighed med de terroristiske metoder, der anvendes af det nynazistiske regime i Kiev”.

Denne ministerielle tekst blev derefter fulgt op af talsmænd for både den russiske præsidents kontor og udenrigsministeriet, der specifikt udtalte sig om USA's, Storbritanniens og NATO's delagtighed i droneangrebet.

Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, sagde til journalisterne i morges om ansvaret for droneangrebet på Kreml, at “sådanne beslutninger – udvælgelse af mål, valgte midler osv. – er dikteret til Kiev fra Washington”, og advarede om, at terrorangrebet på Kreml kunne udløse en optrapning. “Sådanne beslutninger – definitionen af mål, definitionen af midler osv. – alt dette dikteres til Kiev fra Washington, og det er vi udmærket opmærksomme på.” Alle benægtelser fra ukrainske og amerikanske embedsmænd om, at de ikke var involveret i dette angreb, er “latterlige”, tilføjede Peskov. “Vi ved udmærket godt, at beslutninger om at gennemføre sådanne terrorhandlinger ikke træffes i Kiev, men i Washington.”

Udenrigsministeriets talsmand Maria Zakarova skrev på sin Telegram-kanal: “Først og fremmest bærer skaberne og håndlangerne af Kiev-regimet, som kommer fra Washington, London og NATO, det overordnede ansvar for alt, hvad det udøver.”

Denne situation er en opfordring til mobilisering af borgerne alle vegne, til at udtale sig om nødaktioner for at fordømme

droneangrebet og fordømme det forfaldne vestlige lederskab bag det. Vi må træffe fornuftige foranstaltninger for at nedtrappe og afslutte den Globale NATO-Ukraine-konfrontation og de øvrige konfrontationer.

I USA bruger LaRouche-organisationen sin ugentlige "Fireside Chat" (kaminpassiar) i aften som et krisemøde for at diskutere dette punkt under titlen: "The People of the U.S. Must Take Back Their Government Now". Værten Dennis Speed vil få selskab af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, Dennis Small, specialist i Latinamerika, og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og ekspert i strategisk politik, samt af arrangørerne på tværs af landet. <https://laroucheorganization.com/article/2023/05/04/people-us-must-take-back-their-government-now>

I invitationen til denne begivenhed angav Speed i sine indledende bemærkninger et passende perspektiv for denne nødsituation:

"I går blev hele verden, og alt hvad du måtte antage om dens fremtid, ændret. Stil dig selv og alle du kender dette spørgsmål: Hvis et Cuba, der støttes af Rusland og finansieres af Rusland, kæmpede mod en amerikansk støttet militærstyrke i stil med "Svinebugten" over en periode på flere måneder, og hvis Cuba affyrede to droner mod Det Hvide Hus, som blev skudt ned, og hvis Ruslands udenrigsminister næste dag sagde: "Det er op til cubanerne at beslutte, hvordan de vil udkæmpe deres krig", hvad tror du så, USA ville gøre?"

Vent ikke, til det er for sent. Tal åbent nu for en ny overordnet struktur for fred i verden, baseret på økonomisk udvikling og respekt for alle. Slut dig til den internationale mobilisering fra Schiller Institutet.

Der opstod ikke atomkrig i morges

Den 3. maj 2023 (EIRNS) – To projektiler susede gennem luften mod Kreml tidligt i morges. Kreml oplyser, at sikkerhedspersonalet på stedet straks rykkede ud for at opfange og neutralisere truslen ved hjælp af udstyr til elektronisk krigsførelse. Den ene blev tilsyneladende ramt og eksploderede over Senatspaladset, hvor præsident Putin har sin arbejdsbolig. Den anden eksplosion endte på Kremles område, tæt på Putins anden arbejdsbolig, det store Kreml-palads. Vragrester spredtes. Kreml erklærede, at Rusland forbeholder sig ret til at gøre gengæld efter eget valg af metode, sted og tidspunkt.

Den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson, der blev interviewet af dommer Napolitano i dag, udsendte en passende advarsel: Grunden til, at Kiev ville forsøge noget så desperat, er, at de virkelig er desperate. De har opbrugt værdifuldt mandskab i Bakhmut, de mangler ammunition, deres allierede i Vesten har været "postindustrielle" i så lang tid, at de ikke har mulighed for at forsyne Kiev med den kritiske ammunition. Så Kiev forsøger at provokere Moskva til at lange ud – og til sidst trække USA og Vesten ind i en direkte, militær konfrontation med Rusland. Men Johnson var klar over, at Medvedev og andre i Rusland vil lange verbalt ud, men Putin og hans militær vil være kølige og fattede.

I ugevis har et udhulet Kiev nu ført deres egentlige "modoffensiv". Der er tale om optrapning af sabotage, droneangreb og lejlighedsvis likvideringer. Som den ukrainske forsvarsminister, Oleski Reznikov forklarede til The Atlantic, er det ikke en "militær" modoffensiv, men en "militær politisk" modoffensiv, som kan erobre Krim, uden at Ukraine behøver at kæmpe. (<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2023/06/countero>

ffensive-ukraine-zelensky-crimea/673781/)

Sådanne fantasier er ikke udelukkende forbeholdt Kiev og dets militære forventninger, men er nære fætre til fantasierne i Washington om, at udhulede, postindustrielle samfund blot kan trykke flere penge og købe sig ud af enhver blindgyde. Den rituelle "kabuki-teaterforestilling", som kongressen opfører i forbindelse med forhøjelsen af gældsloftet, er atter i gang i USA. Men nu har USA kun lidt eller ingen troværdighed at miste længere. Landene står i kø for at indgå handelsaftaler og anvende lokale valutaer indbyrdes uden for dollarsystemet, som om brugen af betalingsmidlet var sekundær i forhold til de produkter, der skal handles. Vil de folkevalgte repræsentanter stoppe deres dødedans og i stedet gribe fat i Marcy Kapturs "Glass/Steagall"-lovgivning, som om deres liv afhæng af den? Synes du og dine naboer, at det er sundt at tillade jeres repræsentanter at opretholde deres fantasier? (<https://kaptur.house.gov/media-center/press-releases/kaptur-reintroduces-return-prudent-banking-act-reinstate-key-provisions>)

De spil, der udspilles for at holde et par tusinde billioner dollars af finansielle derivat-væddemål i gang bare en dag mere, betyder, at man er nødt til at forsøge at splitte Rusland og Kina fra hinanden – begge atommagter. Indtil dette spil er bragt til ophør, udgør hver morgen en realistisk chance for en atombrand. I morges susede to projektiler mod centrum af Ruslands regering, lidt ligesom Det Hvide Hus og Capitol Hill samlet i ét.

Uanset hvad man tror man ved om Vladimir Putin, bør man være glad for, at han har et køligt hoved. Der var ikke atomkrig i morges. Og nu har du endnu en dag til at finde ud af, hvordan du kan forvandle din folkevalgte repræsentant til en repræsentant, der beviser, at en republikansk styreform kan fungere. Vi er, som vores ven Abraham Lincoln udtrykte det, "ved at afprøve, om dette land, eller noget land, således udtænkt og så pligttro, kan bestå i længden".

Politisk orientering formand Tom Gillesberg Fortsatte bankkriser viser, at Vesten også skal tilslutte sig den nye kinesisk/russisk- ledte orden

Politisk orientering den 3. maj 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; +45 35 43 00 33,
si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com

Principper, ikke fyrstendømmer og magter

Den 2. maj 2023 (EIRNS) – Der er en vigtig og afgørende opfattelse, som Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade har præsenteret i nylige diskussioner og fremlæggelser. Med henvisning til præsidentvalget i USA i 2024 udtalte Helga, at

“denne valgkampagne vil finde sted i løbet af disse to år med historiens største fare, nogensinde. Og jeg mener, at det er derfor, vi virkelig bør formulere dette på en anden måde og advare folk mod faren for polarisering og behovet for at have en form for national enhed i stedet; og ikke kun national enhed, men også at forsøge at bevæge os i retning mod en international tilgang for at løse den eksistentielle krise.”

Cheminade udtaler i en leder den 26. april med titlen “Krig og fred”: “Et enkelt spørgsmål dominerer alle andre: Vil vi stoppe kapløbet mod en verdenskrig? Uret er sekunder fra midnat. Den mindste fejlvurdering eller absurde provokation vil være nok til at udløse det utænkelige... Derfor bør det kommende valg i 2024, både i Europa og i USA, først og fremmest fokusere på atomnedrustning og våbenkontrol af alle offensive våben... Men der skal gøres meget mere. For at nedbryde det øverste oligarkis finansielle system, som har behov for krig for at overleve, er vi nødt til at ændre spillereglerne.”

Sindelagskontrollen over den engang intelligente transatlantiske elite med “spilteori” anvendt på krigsførelse og systemanalyse anvendt på finans og økonomi må fjernes, ellers vil menneskeheden ikke overleve. De der er af den opfattelse, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem menneskeånden og en computer, er ude af stand til at tænke kreativt, dvs. menneskeligt, uden for geopolitikken, for at standse den nuværende “aksiomatiske” glidebane ind i en termonuklear tredje verdenskrig.

F.eks. advarer de, der er usikre om det menneskelige sinds natur og videnskab, i afmagt om faren ved de anvendelser af “kunstig intelligens”, som nu benyttes af f.eks. Palantir Corporation på slagmarken i Ukraine og i fremtidige operationer. “Palantir fremviste, hvordan dets software kunne anvendes af militæret i moderne krigsscenerier. En operatør kunne bruge en chatbot i ChatGPT-stil til at bestille overvågning med droner, skabe angrebsplaner og koordinere

forstyrrelse af fjendtlig kommunikation,” rapporterede Metaverse Post den 27. april. “Lanceringen af Palantirs AIP vil helt sikkert rejse spørgsmål om de etiske implikationer af Palantirs involvering i militære operationer.”

Problemet er naturligvis programmørernes sind og fordomme. Hvad er deres opfattelse af krig? I 2003, da den anden Irak-krig, en “forebyggende angrebskrig” af den type der blev erklæret for en “forbrydelse mod menneskeheden” i Nürnberg, var ved at blive iværksat, erklærede Lyndon LaRouche, at det var af største strategiske betydning at fordømme “den politiske filosof” Leo Strauss (1899-1973) og hans opfattelser af legalitet og menneskelighed. Forskellige medlemmer af Bush 43’s kabinet, og endnu vigtigere, profilen af hele Bush-holdet, var i overensstemmelse med den “dyriske” opfattelse af menneskeheden, som ikke kun Strauss, men også Palantirs grundlægger og Strauss-tilhænger Peter Thiel anlagde, som Thiel anførte i sit foredrag fra 2004, “The Straussian Moment”.

I et brev i september 1932 til Carl Schmitt (1888-1985), der bar øgenavnet “Det Tredje Rigets kronjurist”, , påstod Strauss: “Det højeste fundament for retten er princippet om menneskets naturlige ondskab. Fordi mennesket af natur er ondt, har det derfor brug for råderum. Men råderummet kan kun etableres – dvs. menneskene kan forenes – udelukkende i forening mod andre mennesker.” For Peter Thiel var den 11. september 2001 “det såkaldte straussiske øjeblik”, fordi det “satte spørgsmålstegn ved ... hele den politiske og militære ramme for det 19. og 20. århundrede, ja, for hele den moderne tidsalder”. I virkeligheden blev den transatlantiske verden omstillet til et permanent grundlag for krig af Cheney-Bushs Hvide Hus og af Londons Tony Blair og hans doktrin om “ansvar for at beskytte”, der omstødte den Vestfalske Fredstraktat fra 1644-48. Der blev vedtaget en såkaldt moderne “Ermächtigungsgesetz”, benævnt Patriot Act, ligesom bemyndigelsesloven fra marts 1933, som tildelte Hitler den

højeste magt i nødstilfælde. Selv om den nødsituation, som angiveligt blev udløst af denne lov, for længst er forbi, er Patriot Act, der officielt hedder Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism (USA PATRIOT) Act of 2001, stadig i kraft.

Udgør dette opfattelsen af krigsførelse, der ligger til grund for Palantirs samarbejde med Ukraine i dag? Betænk i denne forbindelse, at Vladimir Putin er blevet udpeget som krigsforbryder af den internationale straffedomstol, og at Europa-Parlamentet i november sidste år erklærede, at Rusland er en statssponsor af terrorisme.

Den økonomiske praksis i anglofæren afslører det samme straussiske verdensbillede. Som Pam og Russ Marten udtrykte det i en kommentar til JP Morgan Chases nylige "overtagelse" af First Republic Bank: "På Wall Street er forretningsmodellen, at man fortærer det, man dræber. Jamie Dimon og den bank han står i spidsen for, JPMorgan Chase, har netop opslugt First Republic Bank, efter at Dimon havde orkestreret den værste "redning" af First Republic i historien om bankredninger... JPMorgan Chases historie med at opsluge konkurrenter er både forbløffende og en anklage mod de statslige banktilsynsmyndigheder."

Endnu mere forbløffende kan Jamie Dimons forventede vidneudsagn senere på måneden i Jeffrey Epstein-sagen blive "gaven, der bliver ved med at give". Financial Times i London har rapporteret: "I retssagerne hævdes det, at JPMorgan, som var bankforbindelse for Epstein i 15 år fra 1998 til 2013, drog fordel af menneskehandel og ignorerede flere interne advarsler om sin klients ulovlige adfærd. Långiveren har beskrevet påstandene som ubegrundede." Bliver JP Morgan og dens administrerende direktør ædt af et rovdyr med et andet navn?

Den eksistentielle krise – finansiel, strategisk og moralsk –

som Helga Zepp-LaRouche hentydede til, er i sandhed en krise, der kræver et helt nyt lederskab, som ikke kommer fra "eliterne", men fra selveste borgerne i de transatlantiske nationer. Disse borgere bør ikke bukke under for historiens tyngde. Missionen kræver, at den universelle ånd i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, som den blev omformuleret i Schiller Instituttets Erklæring om menneskets umistelige Rettigheder fra 1985, er den der danner grundlaget for indgriben i nutiden – "at når som helst en regering bliver destruktiv for liv, frihed og stræben efter lykke, er det folkets ret at ændre eller afskaffe den og indsætte en ny regering", baseret på principper som dem, der er diskuteret i dokumentet Ti principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur.

Nedbruddet af First Republic viser, at det er på tide at komme i gang

Den 1. maj 2023 (EIRNS) – Med afviklingen og salget af First Republic Bank i weekenden blev der blotlagt mere end bankens beskidte undertøj. FDIC arrangerede en aftale med Jamie Dimons JPMorgan Chase, hvor den allerede oppustede Chase Bank vil blive yderligere opblæst, og den amerikanske offentlighed, i form af FDIC's redningspakker, vil betale for det uønskede giftige papir. Desuden er dette nu officielt det næststørste bankkrak i USA's historie, hvilket afslører, at USA, og dermed alle de transatlantiske økonomier, befinder sig i en eksistentiel klemme mellem en hyperinflationær eksplosion på den ene side og et hurtigt kollaps af de finansielle værdier på den anden side.

Samtidig stiger faren for, at en større krig bryder ud om Ukraine-området. Rusland iværksatte mandag den 1. maj en bølge af angreb mod ukrainske mål, der var rettet mod opbygninger af militært udstyr og tropper langs Ukraines konfliktlinje som forberedelse til Ukraines påtænkte modoffensiv. Dette kommer i kølvandet på, at britiske topembedsmænd har besøgt Kiev og advaret Ukraine mod at gå diplomatiets vej efter telefonopkaldet mellem Zelenskij og den kinesiske præsident, Xi Jinping, i sidste uge. Storbritannien er også på vej til at sende missiler med betydeligt længere rækkevidde til Ukraine, end der hidtil er blevet leveret. Som den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, sagde for nylig, er det klart, at enhver fredsproces er "uacceptabel".

Dette krigsfremstød er ikke et resultat af manglende velvilje eller kvalificerede forslag. Som pave Frans udtrykte det på vej hjem fra et besøg i Ungarn, "er alle interesserede i vejen til fred", og han antydede, at han selv er involveret i en slags fredsmission. Drivkraften bag denne krig er snarere de transatlantiske økonomier, der er i en ildevarslende svækket tilstand, hvis gæld øges, krakelerer og i stigende grad knuser de fattigste under sin vægt.

Sandheden om dette og katastrofen ved stedfortræderkrigen i Ukraine er imidlertid mere og mere åbenlys for alle at se. Gennemførelsen af et lovforslag om adskillelse af bankerne, også kendt som Glass-Steagall, blev næsten gennemført i det schweiziske parlament i april efter Credit Suisse' kollaps, bortset fra at regeringen blev presset af USA til at kautionere for den dårlige gæld og fremtvinge et opkøb. Som en ledende parlamentariker i Schweiz sagde, skulle USA have overtaget ansvaret, "men de fik os til at betale". Et eksempel på stormagtspolitik." Hvis det er sådan det vestlige oligarkiske system behandler en af sine allierede, hvordan tror du så, at resten af verden har det?

Vi befinder os lige nu ved en epokegørende ændring i verdenshistorien. Som kampen for Glass-Steagall er indbegrebet

af, er påstanden om at befolkningernes udvikling er det eneste formål med politik – og ikke opretholdelsen af finanspapirer eller fastholdelsen af ens magtsfære – grundlaget for en universel definition af den politiske praksis for alle nationer på planeten. Det er dét, der afvises med Vestens beslutning om at risikere menneskehedens atomare udslettelse for at besejre og opsplitte Rusland. Anerkendelsen af denne dobbelthed afføder i øjeblikket en uimodståelig reaktion rundt om i verden og angiver samtidig vejen ud af denne krise.

Det, der er nødvendigt nu, er at genoplive den vigtige tradition for at gribe ind, for at ytre sig, for at hæve stemmen, når ingen andre gør det. Vores fjender frygter dette mere end noget andet. Og tiden har aldrig været mere moden til at stå op og yde en indsats.

Briterne slås for at forhindre, at freden bryder ud

Den 30. april 2023 (EIRNS) Den kinesiske præsident Xi Jinpings telefonsamtale med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij sidst den 26. april, på Zelenskijs initiativ, truede med at forpurre krigsmagernes ærinde ved at åbne en ny vej for en mulig forhandlingsløsning på Ukraine-krisen – og dermed et skridt væk fra den atomare afgrund.

London greb hurtigt ind og sendte den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove og andre til Kiev torsdag den 27. april med det formål at afbryde ethvert muligt fredsinitiativ på forhånd – som de har gjort det gentagne gange, herunder sabotagen af

Minsk.

Allerede dagen efter, fredag, udstak den ukrainske præsidentielle rådgiver, Mykhailo Podolyak, et interview for den britiske linje, hvor han forsøgte at sænke Xi-initiativet ved på fornærmende vis at true Kina med, at de skulle bryde med Rusland, ellers ville de blive udstødt af det globale samfund.

Briterne har også netop bekræftet deres fastlagte politik, som er at udnytte Ukraine-krisen med henblik på at få et direkte atomopgør med Rusland, med Krim som udløsende faktor – det som Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for den førende britiske tænketank RUSI (Royal United Services Institute), ynder at kalde en “Krim-missilkrise”. I en ny rapport, som RUSI offentliggjorde den 28. april, foreslog medforfatter Jack Watling, en højtstående forsker i RUSI, at selv om “der ikke er nogen aktuelle tegn på, at Rusland planlægger at udføre angreb, der bevidst er rettet mod ukrainske atomkraftværker”, bør muligheden for at det “kunne ske” fremhæves for at “etablere afskrækkelse mod en bevidst fremstillet radiologisk hændelse, ved at gøre det klart for Rusland at en sådan hændelse ville blive fulgt op af en massiv reaktion for at begrænse skaderne og forøget støtte til Ukraines krigsindsats.”

Er den længe udråbte “ukrainske modoffensiv” ved at antage karakter af et NATO-“svar” på en operation under falsk flag mod Zaporozhye eller et andet ukrainsk atomkraftværk? Hvordan kan et sådant vanvid stoppes?

I en Twitter Space-diskussion i dag med den undersøgende journalist Daniel Estulin beskrev Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den globale strategiske situation i følgende sammenfattende vendinger:

“Der foregår lige nu en historisk, epokegørende ændring af den måde hvorpå verden er organiseret. Fra den ene side er det

meget fascinerende, håbefuldt og lovende, fordi landene i det Globale Syd er fast besluttet på at skabe et nyt økonomisk system, der muliggør udvikling for dem. Det kommer til at blive enden på kolonialismen, som fortsat eksisterer på trods af mange nationers formelle uafhængighed.

“Dette er en reaktion mod dollaren, og vi har en igangværende proces med af-dollarisering. Det ville være relativt let at klare dette, hvis ikke det var fordi landene i Vesten – USA, Storbritannien og EU – er fast besluttet på at imødegå dette ønske fra det Globale Syd med alle til rådighed stående midler ved at påstå, at dette er en kamp mellem “demokratier” og “autokratier”. F.eks. opfordrede Josep Borrell, EU’s såkaldte udenrigsminister, for nylig til at skride til handling for at overbevise landene i Afrika, Asien og Latinamerika om, at de absolut skal fordømme Rusland og ikke have økonomiske forbindelser med Kina – hvilket er en tabt sag, for det er præcis, hvad disse lande er i færd med.

“Midt i det hele er faren for, at Ukraine-krisen optrappes og fører til civilisationens potentielle afslutning i en atomkrig, det som bør få alle op af stolene.

“Schiller Instituttet har grebet ind i dette ved at organisere internationale konferencer for at forsøge at etablere et andet niveau for diskussion, ved at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur som fuldt ud tager hensyn til interesserne for alle lande på planeten.”

Helga Zepp-LaRouche giver

interview til pakistansk tv om “Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik”

28. april 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche gav et interview til Pakistan TV Worlds “Views on News”-udsendelse den 27. april med titlen “Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik”. Anker Jawad Tehami talte med fru Zepp-LaRouche og i studiet med admiral Farhat Hussain Khan (pensioneret), formand for Center for Aerospace and Security Studies.

JAWAD TEHAMI: Hello and welcome to Views on News; I’m Jawad Tehami.

Chinese President Xi Jinping says that as a responsible nation, Beijing can’t be a bystander to the Ukraine conflict, and China always stands on the side of peace, and China’s goal position regarding the Ukraine conflict is to promote peace via talks. Now, this is what Chinese President Xi Jinping during a phone call with Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy which was an hour-long call. And this particular call has been termed as “meaningful” by Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy.

Earlier we saw that China released a 12-point peace proposal regarding the resolution of the Ukraine conflict, which was welcomed by both Russia and Ukraine, that urged for an immediate ceasefire and the resumption of the peace talks between the two conflict sites. [https://www.fmprc.gov.cn/eng/-wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html] However, the West, the U.S. and its NATO allies didn’t accept that particular peace proposal, rather questioned the position

regarding China being a peace mediator or peace broker in this particular conflict.

Now, specifically, talking about this phone call between Ukrainian President and Chinese President, Russia has welcomed Chinese initiative for a negotiated political settlement. The U.S. has also welcomed this particular phone call, yet, it has said that it is too soon to tell whether it will lead to a peace deal.

On the other hand, we have seen that NATO's chief Jens Stoltenberg has said that the U.S.-led alliance has provided over 98% of the combat vehicles. At the same time, in another major development, we've seen Britain's Armed Forces Minister [James Heappey] told Parliament that the government has already started the shipment of depleted uranium ammunition to Ukraine. When the U.K. decided to provide Ukraine with the depleted uranium ammunition, it was strongly condemned by Russian President Vladimir Putin, who said that Russia would be forced to act accordingly. Russian Defense Minister at the time had said that the British decision left fewer steps before the potential nuclear collision between Russia and the West. After that, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons in the neighboring Belarus.

In today's show we will be talking about how likely is the chance of a success of China's mediation regarding the resolution of the Ukraine conflict, given the fact that recently we have seen a success on the foreign policy front for China, regarding the Iran-Saudi rapprochement and amid the continuity of the supply of weapons from NATO and the Western nations to Ukraine: What are the chances, is there any potential threat of a nuclear war between the West and Russia?

To understand the entire gambit of this particular situation, we are honored to have been joined in the studio by Air Marshal (ret.) Mr. Farhat Hussain Khan; he's president of the

Center for Aerospace & Security Studies. Mr. Farhat, thank you very much for your time for being with us on "Views on News." We really appreciate that. On Skype at the same time, from Wiesbaden, Germany, we are being joined by Mrs. Helga Zepp-LaRouche. She is the founder and chairwoman of the Schiller Institute. Mrs. LaRouche, thank you very much for your time, also for being with us on "Views on News" tonight.

Let me begin with the first question towards you, Mrs. LaRouche: How important and significant was this call between the Ukrainian and Chinese President? And also Beijing saying it wants to send an envoy to Kiev, to mediate a political settlement. How do you see that, also?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think this is extremely important and urgent, given the fact that the world really is on the verge of a nuclear catastrophe. I think that if there's any country which has the power and credibility to mediate this conflict, it is China. First of all, I think China proven in the past, absolutely, that it is impartial. It was able, as you just mentioned, to get the governments of Iran and Saudi Arabia to the negotiation table, and now the President of Iran has been welcomed by Saudi Arabia, in a brotherly way—that's a big jump forward. And so I would really say that while the situation is extremely complex in Ukraine and around Ukraine, that there is a glimpse of hope, definitely.

I think that what will come out of it, I personally think that President Zelenskyy is happy that President Xi Jinping has reached out to Ukraine in the way he did, because the Ukrainian people are the worst victims of this proxy war between the West and Russia, and they're being slaughtered. And especially after the recent Pentagon leaks, where it came out that the United States government judged the military situation as being much worse than they were saying publicly—that, in my view, makes the Ukrainian people and the

Ukrainian military the victims, the pawn, in a larger chess game. And the sooner that ends, the better. So I think this is extremely important.

If it will succeed? I think everybody has to be extremely watchful, because I think the United States is very factionalized. There are some people whom I would say are realists, like General Milley, who already several months ago demanded that there should be negotiations right now—and that is the military! So, there are some people who I think will be also backing this proposal, but there are also some hawks. For example, this week alone, there is a meeting of the “Free Nations of Post-Russia Forum” from the Hudson Institute and others, in Washington, even on Capitol Hill, who are talking about splitting Russia into 10 or 12 different pieces. And certain other people have talked about that the whole aim is to “weaken Russia,” to “ruin Russia,” and from the British side came not only the depleted uranium weapons, which I think is a total escalation, but also they have been pushing the Ukrainians to retake Crimea, and have what they call a “Cuban missile crisis on steroids.”

So this is a very complex situation, but I think if any country can do something, it is China. ...

TEHAMI: ... Air Marshal, your take on the phone call?

FARHAT HUSSAIN KHAN: Thank you very much. Actually, to stay right at the onset, this telephone call is very significant, even if it has made a small icebreaking. The reason being the Ukraine has taken a lot of toll in many fronts, politically, strategically, in military terms and also in the economic front of the entire world. And if you would allow me to call it, it is a mini-world war. So any dent into pushing this crisis backward is a success.

So therefore, we encourage it. It has been acknowledged by Russia and well as the United States, that's one. Secondly, whenever such things happen, it is the credibility of the overture that matters. Now, look at China: go back by 20-30 years, in the entire process of world politics and the world order that we've been talking about, China has never been aggressive to any country, one. They have always talked of peace. When the U.S.-led coalition raised the hype of Indo-Pacific strategy to contain China, they also presented a five-point peace formula. So, Mr. Xi has demonstrated his abilities to conduct peace. That's the viability behind the entire force.

The other thing is, it has a relationship with Russia that can make the difference, second.

Therefore, what is the cause of the war? The cause of the war is the Russian concern of security, that Ukraine should not form part of NATO. And there are other things also, but the prime demand here, they should not join NATO, so that we have a buffer between. So the players that are there, Russia and Ukraine, have assembly to look at in the form of President Xi as a peace mediator.

I think while results will come later, this call, which lasted for a long time, about an hour or so, and is welcome by the players. It has greatly impacted the world environment! Look, if there is someone who can make the fact, that is Mr. Xi, and he is moving in that direction. Of course, it's a bloody war and has caused devastation; it'll probably take time. But the movement forward, the presentation of the 12-points, that first point is, OK, at least de-escalate. And then stop the war, and then start to talk. What to talk about is something later, but at least, small, little steps that the environment matters, the environment that the world has perceived today, after this call, is a message of peace from China, a country that has recently put two warriors at peace, in terms of Saudi Arabia and Iran that have been fighting for the last 35 years!

On various fronts, I think China has proved its credentials and it will make a lot of difference in the peace process.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about Ukraine's perspective, Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy at that time, when China released its 12-point peace proposal, the resolution of the Ukraine conflict, he welcomed that. Now, out of this particular call, he termed it as being "meaningful." But we saw, on the other hand, when NATO Secretary General was in Ukraine, Mr. Volodymyr Zelenskyy asked for more weapons to continue with the war. What do we understand out of it? On one side, he wants this particular stride of the efforts that are being made by China, he welcomes those; on the other side, he calls on NATO for supplying more weapons. What do we understand out of this particular thing?

ZEPP-LAROUCHE: I have not looked into the head of Mr. Zelenskyy, but he already was once ready to have peace negotiations, and that was in March 2022. This was in Turkiye, where the chances that it could have come to a negotiated end of this war were there; and then it was [then British Prime Minister] Boris Johnson who personally flew into Kiev and put pressure on the Ukrainian government to not do that. So given the fact that the Ukrainian economy is completely smashed, a lot of the infrastructure is destroyed, the economy is—I don't know how many percent they're still functioning, but it's devastated, and before the war, China was the largest trade partner of Ukraine. And if Ukraine has any hope to go back to a normal life, and to have reconstruction, I think there are some people in the West who are already speculating on investment, and basically integrating Ukraine into the West.

But the West is not so attractive right now, because if you look at the banking crisis, the United States, only six weeks after the first, Silicon Valley Bank went bankrupt, and you

have a new banking crisis erupting. The UBS took over the Credit Suisse, but that is not going smoothly. So the West has severe economic problems. And frankly, what is the long term, or the medium-term perspective, would be that the Belt and Road Initiative would be extended as Eurasian perspective, in that case, Ukraine would be in a completely different position, and could become a bridge between Europe and the rest of Asia.

So if people in Ukraine think about it right, it is in their best interests that China should play a mediating role, and therefore, I personally think that President Zelenskyy is being pressured by the hawks in the West to go into the confrontation and have the military victory on the battlefield. Now, I think that many military experts are basically saying that the chances for Ukraine to win "on the battlefield" (in quotes) are practically nonexistent, because...

TEHAMI: Why are they less or nonexistent, for that matter, Mrs. LaRouche? Pardon me for the interruption, but why are they are less, in the chances for Ukrainian victory in battle?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's the estimate, and this is the view of several military experts from Germany, Italy, Switzerland, France, and the Pentagon papers have said that themselves. Because the Ukrainian population is much smaller than the Russian population. The idea that you can pump this country full of weapons, naturally, you can escalate, and then you reach a trip-wire, and then you are risking a large war, but nobody wins either. So, I don't think the idea of "winning" this war in Ukraine is—even in the United States several people have dropped that recently among others—Richard Haass,

who is the president of Council on Foreign Relations. So the voices who basically say, look, let's stop this, it was a terrible thing, it should never have happened, that number of people are growing.

So, naturally, you could fight this war forever, and have a grinding up of the population, but I think that that is not a realistic perspective. If people push the Ukrainians, for example, to use weapons which hit long into the territory of Russia, then you are in danger of crossing a red line. And Mr. Medvedev has warned, and not only Medvedev, but several Russian officials in the recent weeks, have warned dramatically that we're inching step by step toward the great catastrophe. And also if people are urging the Ukrainians to retake Crimea, that is another red line.

So I think this intervention of President Xi Jinping coming into the picture, is really one second before 12. And I really can only hope that all the reasonable people in the world cooperate to make this work...

TEHAMI: Let me take Mrs. LaRouche's view on this also: Do you think if Ukraine has finally realized that the efforts, or the strides that China is trying to put in for peace and the resolution of the Ukrainian conflict through talks, is it in a position to strike a peace deal without the influence of the West?

ZEPP-LAROCHE: Well, that remains to be seen. I don't think the Ukrainian government is very independent. I think that it has more to do with what the factional lineup is in the West. For example, Mr. Macron has clearly indicated in the recent period, that he does not want to be totally in the camp of the United States. He said that in respect to Taiwan, where he said Taiwan is an internal Chinese affair and the Europeans

should not get drawn by the United States into this conflict. Which many people, even in Germany, agree with him. Naturally, the United States and Great Britain say the opposite, and call the question of loyalty of the West and values of the West and all of this verbiage which is being used. But the reality is, any peace-loving person, anybody who is not a madman or madwoman, should understand that the continuation of the escalation threatens the annihilation of the human species! I have been studying this a lot, and if you listen to people like Steven Starr, who is a nuclear analyst in the United States, or other people who are studying what happens in the case of one nuclear weapon being used, the danger is almost 100% certainty that all nuclear weapons will be used. Because I don't think that a regional nuclear war is possible: It's the logic of nuclear war, that the entire arsenal comes into play. And that means that all life on the planet will be destroyed in a nuclear winter that follows for about 10 years after such a nuclear war. And then there will be absolutely nobody left to even study the causes, because no historian will be alive to look into the matter!

And I think if people would be aware of the fact that, given the fact that the warning time when one side would realize there is a nuclear missile launched, the warning time the leadership on one or the other side is a few minutes, somewhere between 5 and 10 minutes, when the decision has to be made, when the flight time of ICBMs is about maximum 20-30 minutes: And then, it's all over! That means that the warning time is so short, and if you think how many irrational people are around, and how many near-incidents have already happened, where a disaster was only avoided because one pilot was able to make a very good flight maneuver to escape a conflict—I think if people would understand how much the human species is at risk, we all would be in the streets demanding an immediate end to the war.

Because if people, the life of the human species and the

existence of the human species is so precious: We are the most creative species of all the other species, we're the only ones that can discover things, who can make beautiful art, who can make scientific discoveries. And all of that would be lost—and for what?

So, I think the brinkmanship, or the very idea of geopolitics has to be stopped. I really think we have to move out of the idea of—unipolarity is not functioning; that has disappeared already. But also multipolarity is not good enough, because you still have the danger of geopolitical conflict between one bloc and another bloc. And I think we have to urgently move into a new paradigm, where we think about the one humanity first, before we think about national interests. And this is also why I think that President Xi Jinping is uniquely qualified, because he has in the recent period, not only launched the Belt and Road Initiative, but also the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and more recently, the Global Civilizational Initiative, which is one way of putting a dialogue of cultures, or dialogue of civilizations on the table. And I think a combination of all of these approaches is really necessary to defuse this situation.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, as you have very comprehensively shed light on the existential threat to humanity, the threat of the use of thermonuclear weapons, now, when we specifically talk about those 12 points, the point No. 8 by China categorically says that “Reducing strategic risks. Nuclear weapons must not be used and nuclear wars must not be fought. The threat or use of nuclear weapons should be opposed...”
[https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/-202302/t20230224_11030713.html]

On the other side, we see the U.K. shipping depleted uranium shells to Ukraine, as a result of which, we saw a condemnation

by the Russian President. And then, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons to neighboring Belarus.

So on one side, we see the initiatives by China to discourage the use of nuclear weapons, on the other side, we continuously see the escalation on this front. How much bigger a threat of use of nuclear weapons regarding Ukraine conflict at this point in time happens to be?

ZEPP-LAROUCHE: I think Ukraine would just be the trigger point. Because the United States official doctrine—and Biden, I think had promised at one point, he would change that, but then he did not—the U.S. has in their strategic doctrine the possibility of a preemptive use of nuclear weapons. And in the recent period, a few months ago, or maybe less than two months ago, Russia, or actually President Putin has said that because of this existing U.S. doctrine, because of the general strategic situation, it forces Russia to do likewise! That means, Russia has now said because the United States has the preemptive use of nuclear weapons in their doctrine, that Russia is basically abandoning its idea that they're not using first-strike of nuclear weapons.

Now, that is why I was making so much alarm on the question of how close we are. Because if you have the two largest nuclear powers in the world basically not trusting each other—the trust has been completely destroyed, the usual kinds of back-channels do not exist, this is why I really think we are in a situation much more dangerous than even at the height of the Cuban Missile Crisis, because if you look at the historical records, even when that crisis was at its high point, you had between Kennedy and Khrushchev, a quite reasonable negotiation in the background. And I don't think that exists right now! And that makes the situation right now much, much more dangerous, and that is why the Schiller Institute—we have been pushing the idea that we urgently need a new security and

development architecture, which takes into account the interests of every single nation on the planet. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Unfortunately the idea of a European security architecture, no longer looks very likely. That existed at the time of the German reunification and the end of the Soviet Union: Gorbachev talked about the “common European house”; Putin talked many times in the beginning about a security structure from Vladivostok to Lisbon. But that in a certain sense, the chemistry does not exist any more, because of so many things which have happened, especially the destruction of trust to which [former German Chancellor] Merkel and [former French President] Hollande contributed by saying the whole Minsk agreement was just a charade to gain time to arm the Ukrainian troops.

So that’s why I think we have to take it a step higher, and that is, the idea of having a security architecture which includes {every} country: Russia, China, United States, and all the other countries. And the only way how one could do that, is by having a development: I wrote Ten Principles for how such a security architecture could look like, and it’s a very comprehensive idea. But it connects to the Peace of Westphalia, which ended 150 years of religious warfare in Europe, by coming to the conclusion that if the fight would continue, there would be nobody left to enjoy the victory, because everybody would be dead. And that’s I think exactly the point that we are at, because if it comes to the use of nuclear weapons, there will be absolutely nobody who will enjoy the victory, because we all will be dead: And I think that has to be the starting point.

We are the creative species: Can we give ourselves an order, which allows the survival of the human species? Or are we stuck in stupid geopolitical games which risk—I think war in

the time of thermonuclear weapons is not an option of conflict resolution any more. And that's why I think the 12-point proposal by Xi Jinping is the best formula to start negotiations with. It doesn't answer all questions, yet, but the whole point is to enter discussion, to enter a process of sorting things out: Finding out what are the vital interests of the one side? What are the absolutely non-negotiable arguments on the other side? And then, to arrive a compromise at a higher level, you know, when you take a policy which benefits everybody, then you can find a peaceful solution. But I think we are really in an absolutely urgent need of that. ...

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about the 12-point peace proposal, now, as you already mentioned in one of your takes that I just collected from your website, in which you talk about the U.S. and NATO allies rejecting this 12-point peace proposal for certain reasons. I would like you to shed a bit of light regarding that one as well.

When we talk about China's position on Ukraine conflict, it has neither condemned Russia's special military operation in Ukraine, nor endorsed it. And that is what exactly irritates the Western nations, particularly the U.S.

So what does basically China have to do now, after it has set a good example, where it can act as a peace mediator, given the fact it has mediated the restoration of diplomatic ties between Iran and Saudi Arabia, at the same time?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is a country which I think is based on a 2,500-year tradition of Confucianism. I think that plays for sort of the "genes" of the Chinese philosophy, or the Chinese people, a much deeper role than even Marxism—that's my view. I don't think that the Chinese would all agree with that, but that's my conclusion. Or, they call

it socialism with Chinese characteristics, and these characteristics are Confucian, in my view, in my observation. And that means that they have an idea of a harmonic development, that you have to have harmony in the family, so that there's harmony in the state, and there has to be harmony among the states, so there's harmony in the world.

And that is actually a world outlook which is the reason why, after 10 years of Belt and Road Initiative, there are now 150 countries that are cooperating with China, and they feel that they have a lot of benefits by doing so. There is also a complete renaissance of the Non-Aligned Movement, which I think is a big factor in the world situation: Xi Jinping talks about that we are experiencing changes as they have not been seen in 100 years. I would say maybe even longer: Because the developing countries, the countries of the Global South do not want to continue with a modern form of colonialism, because colonialism formally ended many decades ago, but in reality it continued to exist in the form of IMF conditionalities, of the World Bank policies. But now, the BRICS countries are there, and in the recent period, 19 countries have made requests to join the BRICS—13 of them formally and 6 of them informally. But the BRICS already has, without that, more GDP than the G7. Now, if you add these 19 countries, they will be the largest economic bloc. The growth rates around these countries of China are 5% for this year; if you look at the West, it's basically zero and with a galloping inflation.

So it is very clearly that the momentum is going in the direction of the new paradigm. The BRICS countries have just reinvigorated the New Development Bank. [Former President of Brazil] Mrs. Dilma Rousseff is the new president of the New Development Bank, and Brazilian President Lula has just said that the New Development Bank has the great potential to become the great bank of the Global South. Now, that is a dynamic which I think that any country, including Ukraine, which sees that and says, "Look, maybe it is more advantageous

if we find a way of getting to peace, becoming part of this development, and go towards a harmonic resolution of this conflict.” And I keep saying that the West should stop trying to contain China, which it will not be possible peacefully in any case, because how can you contain a country which has 1.4 billion people and which has an economic policy which is extremely successful, for 40 years! China did not experience the kind of cycles which exist—

TEHAMI: Mrs. LaRouche, do you mean to say that the West should take the Chinese proposal for peace seriously, rather than going for containing it—a population of 1.4 billion people?

ZEPP-LAROUCHE: Yes, exactly!

TEHAMI: Mrs. Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute, joining us via Skype from Wiesbaden, Germany. Thank you very much for being with us on “Views on News” tonight. We really appreciate that. In the studio we were joined by Air Marshal (ret.) Farhat Hussain Khan, President of the Center for Aerospace and Security Studies, thank you very much for your time being with us, also. It was an enlightening discussion indeed! And with that we come to the end of today’s show.

Xi-Zelensky-telefonsamtalen:

Er menneskeheden god?

Den 27. april 2023 (EIRNS) – Kinas autoritative “Global Times” (GT) bragte en diskussion om metoden i præsident Xi Jinpings tilsyneladende gådefulde diplomati. Det overraskede alle de kloge analytikere, tænketanke og snakkehoveder i Vesten, da saudierne og iranerne så sent som i sidste måned begravede stridsøksen. Umiddelbart begynder såkaldt uløselige brændpunkter som f.eks. Yemen – hvor mange flere er døde end i Ukraine-konflikten – at være knap så uløselige. Saudierne og syrerne taler igen med hinanden, selv om saudierne i et årti havde finansieret en borgerkrig i Syrien – hvor der også er mange flere døde end i Ukraine-konflikten. Mon Xi kan udrette et mindre mirakel med den hårdnakkede præsident Zelenskij i Ukraine?

GT forklarer, at baggrunden for konflikten er kompleks og har mange knuder, men at de kan identificeres og håndteres. Det kræver “enorm politisk visdom, tålmodighed og udholdenhed”. På ét plan virker en sådan tilgang nærmest naiv – at der er nok at gøre for Rusland og de vestlige lande til, at de ikke behøver nedkæmpe hinanden; at der ikke er behov for at finde på undskyldninger for at ændre alle andres politiske system. Hvad med den bizzarre tankegang, hvormed lande må drænes for deres råstoffer og deres befolkningers arbejdskraft, ja selv deres levetid, for at købe lidt mere tid til et internationalt pyramidespil? Tror Xi virkelig, at landenes ledere kan navigere på den ujævne vej sammen og komme ud af en sådan “uregerlig” finansiel boble?

I bund og grund stemmer Xis metode overens med det kontroversielle tiende punkt i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, nemlig at “mennesket er grundlæggende godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed ... og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan

overvindes.” <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Til gengæld foranledigede præsident Joe Biden i går, at USA's atombevåbnede ubåde regelmæssigt anløber Sydkoreas havne som led i et opgør med Nordkorea. Det kaldes “udvidet afskrækkelse”. (Er der nogen der husker, at der kun skulle en smule til for at få Nordkorea til at stoppe deres atomvåbenprogram, både under Bill Clinton og Donald Trump? Behandler man dem som sin fjende, har man tilsyneladende også en fjende). Alligevel har lederen af Atlantic Council, Fred Kempe, netop tilskyndet Biden om at han har tøvet med at konfrontere Putin – og Kempe og hans venner fra etablissementet vil ødelægge Bidens “præsidentielle arv”, medmindre han går med i det atomare konfrontationsspil mod Rusland.

Biden ville gøre klogt i at se den to minutter lange video fra den tidligere russiske præsident Dmitrij Medvedev: <https://twitter.com/i/status/1651237250682830848> Den slutter med: “[Al denne snak om at “russerne aldrig vil gøre det”, eller at “russerne altid truer os med atomvåben”, er ubrugelig. Vestlige analytikere, militærkommandoer og politiske ledere burde simpelthen evaluere vores regler og intentioner. Den øverstbefalende, præsidenten, talte om dette. Jeg vil sige dette ... som tidligere præsident véd jeg ... man skal være forberedt på, at i en bestemt situation må ens hånd ikke ryste for at benytte dem, hvor grusomt og uhyrligt det end måtte lyde.”

Hvis mennesket i bund og grund er godt, hvad har så bragt verden til dette punkt? Hvis ondskab er et resultat af manglende udvikling, er der sikkert en masse underudvikling rundt omkring, som ikke burde være der. Så tag et kig på USA's faldefærdige transportsystemer, de vandsystemer, der ikke er opført; den eneste by, der er bygget i de sidste hundrede år, Las Vegas, som er tilegnet hasardspil, verdens ørkener, der

ikke er blevet vandet og gjort grønne, de kendte sygdomme som malaria, kolera osv. som stadig dræber millioner af mennesker. Det har været tydeligt hele tiden.

Xi er overbevist om, med en utrættelig optimisme, at denne verdens knuder kan løsnes. Selv om det er forståeligt, når ens samfund har brugt de sidste mere end 30 år på at få 800 millioner mennesker ud af alvorlig fattigdom, så plejede amerikanerne at tænke på den måde.

Så hav respekt for problemernes omfang, men vis mere respekt for menneskehedens skønhed og talent til at løse disse problemer.

Bugtaleren og dukken

Den 26. april 2023 (EIRNS) – Den ukrainske skueplads i NATO's stedfortræderkrig mod Rusland fortsætter på sin bane mod et snarligt opgør mellem supermagter, med uophørlige svadaer udsendt af de ukrainske myndigheder, fra præsident Zelenskyj og nedefter, om en kommende ukrainsk "modoffensiv", der skal omfatte overtagelse af kontrollen med Krim – en nuklear snubletråd, hvis der nogensinde har været en. Russiske embedsmænd på højt niveau fortsætter med ved enhver anledning at formane om, hvor denne udvikling fører hen – "en varm, fuldstændig Tredje Verdenskrig", som Dmitrij Medvedev, næstformand for det Russiske Sikkerhedsråd, udtalte i går.

I en sådan strategisk situation, der er præget af tøven, er det afgørende at holde skarpt fokus på, hvem der her blot er dukken (den professionelle komiker, som er udpeget til det ukrainske præsidentskab), og hvem der er bugtaleren. Som den russiske ambassade i London udtrykte det i en erklæring fra i går: "Det vil ikke lykkes London at flytte skylden for deres

forbrydelser over på dets klienter i Kiev.”

Alle veje fører faktisk til London.

Der er eksempelvis det britiske imperiums ophav til de vanvittige planer om at knuse Rusland og helt udrydde det som nation, som aktivt fremmes i et omrejsende gadecirkus på tværs af USA i denne uge (og som vi dokumenterer i en kommende EIR-artikel). Endnu mere afgørende er sammenbruddet af det bankerotte transatlantiske finanssystem – kontrolleret af City of London og deres juniorpartnere på Wall Street – som er den underliggende årsag til tilskyndelsen til krig.

Knap seks uger efter at Silicon Valley Bank gik konkurs den 10. marts, er krisen i den amerikanske banksektor tilbage med voldsom styrke, med Californiens First Republic Bank i centrum. Med omkring 100 mia. dollars i indskud, der er strømmet ud af banken siden begyndelsen af 2023, og med et fald i værdien af bankens aktier til næsten junk-status i løbet af den sidste uge, suspenderede myndighederne handelen onsdag morgen den 26. april.

Financial Times i City of London bragte sent tirsdag den 25. april en foruroligende artikel med overskriften: “Sharp Sell-Off in First Republic Shares Causes Alarm in Washington”, som sendte et dystert ildevarslende budskab til deres læsere: “Regeringsembetsmænd og tilsynsmyndigheder kæmper for at finde en plan”, og bankembedsmænd er “i kontakt med den amerikanske regering, som er i højeste alarmberedskab”. De muligheder, der er på bordet, er alle de samme dårlige muligheder, som Silicon Valley Bank-lignende First Republic, en mellemstor bank, der er stærkt involveret i teknologiske opstartsvirksomheder og andre former for spekulation, stod over for i midten af marts: a) Lad den gå konkurs og tillad afsmitningen at brede sig til hele det spekulative finanssystem, b) få FDIC til at overskride sine lovbestemte beføjelser til kun at forsikre indskud på op til 250.000 dollars og i stedet redde alle indskydere i First Republic (det samme trick, der blev brugt i

forbindelse med Silicon Valley), eller c) overtale et halvt dusin megabanker til at træde til og opkøbe First Republic, herunder alt det spekulative affald fra bankens regnskaber, hvis indskud ikke er blevet indfriet.

På den anden side af Atlanten sveder Union Bank of Switzerland (UBS), som i øjeblikket er den tredjestørste bank i Europa, intenst over, hvordan den skal sluge og formentlig fordøje alt det finansielle affald, som den indvilligede i at overtage fra den konkursramte Credit Suisse, der gik ned den 19. marts, lige efter Silicon Valley Bank. UBS er så tæt forbundet med den globale derivatboble, at Financial Stability Board betragter den som en "global systemisk vigtig bank" – hvilket betyder, at den skal holdes flydende, ellers kan hele systemet implodere.

Men den barske virkelighed er, at den spekulative boble på 2 billioner dollars ikke kan holdes flydende. Hele systemet vil falde sammen. Og det eneste åbne spørgsmål er, om befolkningen i USA og Europa vil være kloge og modige nok til at kræve, at deres regeringer forlader det synkende Titanic, mens det stadig er muligt at overleve. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin ugentlige webcast-diskussion i dag: "Efter min mening stiger krigsfaren for hver dag der går. Trin for trin bevæger vi os tættere på en sandsynlig katastrofe."

Det er på tide at lukke munden på bugtaleren og lytte til vores egne gode engle.

Nedtrap nu, før det er for

sent

Den 25. april 2023 (EIRNS) – Der foregår en hovedløs march mod den største krise i menneskehedens historie. Hvis den ikke stoppes af besindige folk i den vestlige verden, så er vi hastigt på vej mod tredje verdenskrig. Dette blev gentaget af Ruslands leder af Afdelingen for ikke-spredning og Våbenkontrol, Vladimir Yermakov, som udtalte, at en direkte militær konflikt mellem USA og Rusland fortsat vokser, og at dette er en konflikt, der vil bringe "hele verdens skæbne i fare". "Vi vedbliver med at sende nøgterne signaler til Vesten om, at en katastrofe skal forhindres", sagde han; men Vesten "forbliver døv over for opfordringerne". For at forbedre situationen må "USA straks tage konkrete skridt til nedtrapning..."

Hvad der er værre er, at denne krig ikke blot kan undgås og er unødvendig, men at den også skyldes den ideologiske afvisning af alle nationers ligeværdighed og suverænitet. Sammenlign to begivenheder, der fandt sted i mandags. I New York talte den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i FN's Sikkerhedsråd, hvor han uddybede, hvad der burde blive principperne for "ægte multilateralisme", som må opnås gennem "en balance af interesser på grundlag af staternes suveræne lighed og sikkerhedens udelelighed". På samme tidspunkt i Bruxelles var EU's udenrigspolitiske chef, Josep Borrell, standhaftigt imod dette synspunkt. Der er to sider, sagde han, og selv om "der er mange mennesker, der ikke ønsker at tage parti", er de ikke desto mindre "nødt til at tage stilling" til krigen i Ukraine og ligeledes til at bekæmpe Kina.

Denne ideologiske fanatisme er det, der ligger til grund for Vestens insisteren på og engagement i forsøget på at ødelægge Rusland. Efter den nylige række af lakkede Pentagon-dokumenter, som bl.a. påviste, at USA véd, at Ukraine ikke vinder krigen, er der kommet endnu en rapport i Politico om, at Det Hvide Hus er bekymret for, at Ukraines meget omtalte

offensiv vil mislykkes. På trods af dette kræver USA stadig flere og kraftigere våben til ukrainerne for at bekæmpe Rusland "så længe det tager" – en hyklerisk og umoralsk opofrelse af menneskeliv i et forsøg på at holde fast i egen ensidige orden. En anden rapport i Washington Post dokumenterer, hvor dybt involveret USA er, og hvor åbenlyst farlig denne krig er gået hen og blevet. Rapporten beskriver i detaljer, hvordan Ukraine planlagde en bølge af angreb inde i Rusland til 24. februar-årsdagen for lanceringen af den russiske SMO – og kun blev forhindret af en direkte intervention fra Washington for at stoppe disse. Vi befinder os virkelig på randen af en katastrofe.

Der er imidlertid ingen tydeligere demonstration af den ekstreme fare, som de vestlige eliter opildner til, og af den absolutte sandhed, som Jermakov advarede om, end det seminar, som Hudson Institute i Washington DC var vært for i tirsdags. Under titlen "Free Nations of Post-Russia Forum" opfordrede arrangementet dem, der befinder sig i Rusland, til at "gribe øjeblikket" og presse på for den endelige afvikling af selve Den Russiske Føderation. Vesten, argumenterede hovedtaleren, bør "omfavne" Ruslands sammenbrud og begynde at anerkende nye etniske og regionale "nationer" som suveræne for at lette overgangen. Og alle, der er bekymrede for atomvåben, skal bare slappe af, sagde han, "det *kan* lade sig gøre".

Den egentlige årsag til denne krig er det neoliberale systems sammenbrud og samtidig et voksende antal nationer rundt om i verden, der hævder retten til en reel fremtid – en fremtid, der ikke er under kontrol af denne type geopolitiske intriger. Medlemmer af det Globale Syd nægter i stigende grad at bukke under af frygt for verdens håbefulde imperialister og hylder i stedet visse principper for selvbestemmelse og værdighed. Dette er en påstand, der er forankret i naturretten, og ikke blot et kneb for at få deres egen del af kagen. Sidste weekends fejring i Etiopien, "Slut med krig – lad os fejre fred", var et godt eksempel herpå. Som nogle af

repræsentanterne ved denne begivenhed påpegede, var grunden til at der blev opnået fred i Etiopien, at det var en "afrikansk løsning på afrikanske problemer". Tilsvarende kan man se den fortsatte vækst i antallet af medlemmer af BRICS samt Global NATO-folkenes absolut manglende evne til at rekruttere til "deres side" i bestræbelserne på at bekæmpe Rusland og Kina.

Den opgave, vi alle står over for, er at stirre denne frygtelige virkelighed lige i øjnene og blive en katalysator for et gennembrud. Løsningen vil ikke komme fra partipolitik i Vesten, hvilket er smerteligt indlysende, når man ser på indenrigspolitikken i USA eller Europa, som det fremgår af annonceringen af Bidens kandidatur til genvalg i tirsdags. Det er kun ved at iværksætte noget nyt – et "sandfærdigt slag i den ideologiske mave fra oprigtige borgere" – at det bliver muligt at afværge denne tragedie.

Få budskabet formidlet: Faren er ekstrem, tiden er inde til at handle

Den 24. april 2023 (EIRNS) – Der er en større optrapning af hændelser – provokationer af alle slags – undervejs fra verdens 'krigsfraktion', der især er rettet mod Rusland og Kina. Den fornuftige reaktion er at påtage sig en personlig mission for at få budskabet igennem om, hvor ekstrem faren er, og hvor vigtigt det er at tage affære. Schiller Instituttets internationale online-konference den 15.-16. april viser, hvor unik og afgørende Schiller Instituttet/LaRouche-bevægelsens rolle er, både med hensyn til en løsningsorienteret tilgang

til krisen og et "netværk af netværk" til at mobilisere til handling. Videoarkivet af hele konferencen er tilgængeligt, og der findes også individuelle videoer af hver af de 41 talere. (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/04/14/conference-without-the-development-of-all-nations-there-can-be-no-lasting-peace-for-the-planet/>)

Det presserende behov for mobilisering blev understreget i bemærkningerne fra tre talere på "Sare for Senate 2024's" amerikanske byrådsmøde den 22. april, af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Instituttet, atomforskeren Steven Starr og FN's tidligere våbeninspektør Scott Ritter. Fra det øjeblik, hvor en atomudveksling starter, hvad enten det er et uheld eller med vilje, kan hele menneskeheden blive tilintetgjort inden for knap 30 minutter. (<https://rumble.com/v2k0i0w-sare-for-senate-town-hall-america-in-a-world-without-war.html>)

Set i lyset af denne trussel om atomar udslettelse betragtes de nuværende krigshandlinger tydeligvis som provokationer forud for krigen.

- – USA nægtede at give russiske journalister visum med henblik på at kunne rapportere om de særlige møder i FN's Sikkerhedsråd, som den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov leder i dag og i morgen. Hans deltagelse var planlagt for flere uger siden, da Rusland overtog det roterende formandskab for FN's Sikkerhedsråd i april. Det er unødvendigt at minde om, at FN's hovedkvarter oprindeligt blev oprettet i New York City med den begrundelse, at USA lovede at garantere åben og retfærdig adgang til faciliteterne. Ikke længere.
- – Den store amerikanske avis Washington Post offentliggjorde den 21. april en eksklusiv artikel om, at den fredsdemonstrerende bevægelse i Tyskland er et russisk komplot: "Kremlin Tries To Build Antiwar Coalition in Germany, Documents Show." For eksempel identificerer de Sahra Wagenknecht, der var medarrangør

af demonstrationen i Berlin den 25. februar med 50.000 mennesker, som en russisk stråmand; og de rapporterer, at Rusland står bag både højre- og venstrefløjsgrupper i Tyskland, der mobiliserer for forhandlinger med henblik på at afslutte krigen i Ukraine.

- – Fox News har i dag uden videre fyret Tucker Carlson med øjeblikkelig virkning. Hans aftenprogram – med det største seertal af alle sådanne programmer i USA – var kendt som en platform for dem, der var imod Ukraine-krigen og den permanente krigsmaskine. Desuden udgjorde han en trussel for, hvad han måske ville foretage sig i de kommende dage i lyset af krigsfraktionens optrapning.
- – Dagens møde for EU's udenrigsministre i Luxembourg, hvor Ukraines våbenstøtte var et hovedtema, blev indledt med skandaløse udtalelser fra topministre. Den tyske forsvarsminister, Boris Pistorius, kommenterede den 21. april på tv, at det kun er "normalt", hvis ukrainske styrker slår til inde i Rusland, hvis de holder sig væk, fra byer og civilbefolkningen, naturligvis. Det er helt acceptabelt. Der er også lækket et dokument om, at EU's udenrigsministerråd betragter den brasilianske præsident, Lula da Silva, som en prorussisk trussel, fordi han kræver fredsforhandlinger om Ukraine frem for ubetinget at give Ukraine våben. Lula er i øjeblikket på besøg hos ledere i Portugal og Spanien.
- – Tyskland udviste 20 russiske diplomater og ansatte i denne måned den 20. april på foranledning af udenrigsminister Annalena Baerbock med beskyldninger om indblanding. De forlod angiveligt landet den 22. april. Samme dag bekræftede Rusland, at det har beordret udrejse af mere end 20 tyske diplomater, der var beskæftiget i Rusland.
- – I Washington, D.C., Philadelphia, New York og online vil der blive afholdt et firedages forum, der starter i morgen, i løbet af 25.-28. april, i regi af "Free Nations of Post-Russia Forum", hvis talere og emner vedrører enten et Rusland opdelt i separate delområder

eller et Rusland efter et regimeskifte for at vælte præsident Putin. Vanvid.

I modsætning hertil skiller dynamikken i den Globale Majoritets initiativer til gavn for nationernes fælles bedste sig ud. I FN's Sikkerhedsråd i dag, hvis møde vedrørte "multilateralisme" under ledelse af den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov, ytrede Kinas ambassadør, Zhang Jun, sig især for at fordømme USA's ensidige sanktioner, der forårsager stor økonomisk skade. FN's Sikkerhedsråds "åbne møde" i morgen vil omhandle Mellempøsten og især den langvarige bitre konflikt mellem Palæstina og Israel. Samme dag afholdes der i Moskva et møde mellem forsvarsministrene og efterretningscheferne fra Rusland, Syrien, Iran og Tyrkiet, med henblik på at løse krisen i Syrien, som skyldes den amerikanske besættelse og de amerikanske sanktioner.

Andre steder i Asien er der planlagt betydningsfulde diplomatiske møder i de næste par uger. Indien er vært for den asiatiske samarbejdsorganisation Shanghai Cooperation Organization's udenrigsministtermøde i Goa den 4.-5. maj, hvor Pakistans udenrigsminister, Bilawal Bhutto Zardari, vil deltage, hvilket er det første besøg af en pakistansk topminister i Indien i næsten 10 år. Senere i maj vil Kina og de fem centralasiatiske lande holde et topmøde i Xi'an, Silkevejsbyen, i Kina. Deres økonomiministre mødtes via en telekonference den 20. april og udfærdigede tekster til aftaler, der skal bekendtgøres i Xi'an om konkrete infrastrukturprojekter, som præsident Xi Jinping, i topmødeinvitationen i marts, udtalte ville udgøre en "storslået plan" for det centrale Eurasien.

I forbindelse med en gennemgang af både den ekstreme fare for atomkrig og disse positive perspektiver, mødtes Schiller Instituttets leder Zepp-LaRouche i dag med medarbejdere, som bemærkede, at der er gået to måneder siden demonstrationen "Rage Against the War Machine" den 19. februar ved Lincoln Memorial i Washington, D.C. Det var meget vigtigt. Men opgaven

er nu at gøre alt for at gennemføre alle de tiltag, der er nødvendige for at skabe en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur.

Det er på tide, at de voksne overtager kontrollen

Den 23. april 2023 (EIRNS) – Chefen for det nationale sikkerheds- og forsvarsråd (NSDC), Oleksij Danilov, der opererer fra Ukraines præsidentkontor, reagerede i dag imod muligheden for et udbrud af fred: “Når den russiske aggressors hensigt forbliver det samme – at ødelægge Ukraine – er de seneste fredsskabende initiativer pro-russisk fredsmageri. I skal ikke forsøge at sætte os til forhandlingsbordet – giv os våben nok. Våben er den bedste mægler og et klart argument for Rusland med hensyn til kommunikation.”

Det berømte forvarsel om det antikke Grækenlands undergang og sammenbrud er episoden med “Melian-dialogen”, som Thukydides erindrer om. Kort fortalt besatte Athen omkring 418 f.Kr. den mindre ø Melos, som tidligere var allieret med Sparta. Under forhandlingerne kan det magtfulde Athen ikke acceptere nogen fredelig overgivelse. Hvorfor ikke? Fordi alle de andre græske bystater vil se Athen være rimelig; og det viser sig, at Athen ikke kan tillade sig det. Kernen i deres kejserlige kontrol er frygt, og når frygtens lim forsvinder, forsvinder det kejserlige Athen. Athen dræbte alle mænd på øen og gjorde alle kvinder til slaver. Athen havde opgivet det, der havde gjort det respekteret og magtfuldt, en førerrolle i den græske verden mod de imperialistiske persiske invasioner. Det var nu

afhængig af terror. Athen kom sig efterfølgende aldrig over det.

Danilovs skældsord var en del af en epidemi i løbet af weekenden. Hans samarbejdspartner, Ukraines viceudenrigsminister Andrij Melnyk (berygget som åbenlys beundrer af nazi-kollaboratøren Stepan Bandera), sendte budskabet ud til sine vestlige allierede, at uanset hvad de har fået, var der nu bogstaveligt talt brug for ti gange mere oprustning. Til at begynde med Eurofighter- og Tornado-kampfly. USA har på trods af to cifrede milliarder af dollars i militær oprustning kun leveret omkring 15 % af det nødvendige. Er der nogen, der ønsker en atomkonfrontation?

Og banden fra "Free Nations of Post-Russia Forum" (FNPF) har samlet sig for at invadere Capitol Hill i denne uge, og kræver at USA ikke viger tilbage i en fuldstændig konfrontation med Rusland. En af lederne af denne "knus Rusland i småstykker"-bande, den tidligere øverstkommanderende general for den amerikanske hær i Europa, general Ben Hodges, fremhævede i en artikel i London Telegraph: "Ukraine kan generobre Krim inden for få måneder, hvis vi lader dem gøre det", med undertitlen: "Der er ikke behov for en diplomatisk løsning. Ruslands krig kan snart bringes til en ydmygende afslutning". Hans kollega, Luke Coffey fra Hudson Institute, skrev den 17. april en artikel i Wall Street Journal, "Ukraine bør tage Krim fra Rusland", med undertitlen: "Det ville være et retfærdigt udfald og tjener USA's interesser." Bortset fra deres manglende evne til at begribe, hvordan en overskrift virker, er de i en desperat fremadrettet flugt-tilstand.

Endelig, betragt det amerikanske udenrigsministeriums barnagtige niveau. I denne måned, hvor Rusland har den roterende formandspost i FN's Sikkerhedsråd, skal udenrigsminister Sergej Lavrov afholde en vigtig tale. I flere uger har udenrigsministeriet været involveret i et ynkeligt fjollet spil, hvor de spænder ben for de russiske journalister, der skal dække Lavrovs deltagelse i to vigtige

begivenheder i FN's Sikkerhedsråd den 24. og 25. april, og nægter at udstede visa til dem for at komme til FN, hvilket er en rutine. Udenrigsministeriet, der hele tiden har antydnet, at det rigtige vil ske, lod journalisterne strande i lufthavnen, og fnisede mens de spillede et så tåbeligt spil med en atommagt. Lavrov bemærkede: "Jeg er selvfølgelig klar over, hvor velkendt vores amerikanske kolleger er for sådanne ting, men jeg var sikker på, at det denne gang ville være anderledes i betragtning af det fokus, der er rettet på deres modbydelige opførsel. Jeg tog fejl. Det land, der betegner sig selv som det stærkeste, klogeste, frieste og mest retfærdige, har opført sig fejt og dumt ved at vise, hvad dets erklæringer om at beskytte ytringsfriheden og adgangen til information virkelig er værd. Vi bliver også nødt til at arbejde for jer, være mere energiske og gøre en større indsats for at bringe sandheden frem til verdenssamfundet og offentligheden. Prøv venligst at følge med i, hvad vi vil gøre på dette område, og spred denne sandhed gennem jeres kanaler. Jeg er overbevist om, at det vil vække langt større interesse i hele verden, end de "filtrerede" oplysninger som vores vestlige kolleger trækker ned over hovederne på deres seere, lyttere og læsere. Vigtigst af alt, vær sikker på at vi ikke vil glemme eller tilgive." (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1865026/)

Rusland finder Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche som en anderledes slags vestlig leder. Det autoritative TASS interviewede hende, offentliggjort i dag, herunder hendes konklusion på deres spørgsmål om Pentagon-lækagerne: "Det virkelig foruroligende spørgsmål er antydningen af desinformation om den faktiske vurdering af Ukraines chancer for at "vinde denne krig på slagmarken". Hvis de amerikanske myndigheder havde et langt mere pessimistisk og faktisk mere realistisk syn på ukrainernes manglende evne til at 'vinde', men bevidst fremstillede dette skøn anderledes, så blev ikke blot det ukrainske folk ofret, men de allierede blev også lokket ind i en politik for at sende flere og tungere våben, hvilket i sidste ende gør dem til et mål for en potentiel

optrapning.”

Det er på tide, at de voksne overtager kontrollen.

Et udtryk for almen fornuft

Den 19. april 2023 (EIRNS) – I sidste måned afholdt Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin et topmøde i Moskva, hvor de bl.a. skitserede deres samarbejde om økonomiske projekter for de kommende otte år. Xi's "Bælte- og Vej"-tilgang har i de sidste ti år vist land efter land, at nationer kan drage gensidig fordel, hvis de blot vælger projekter, der reelt set rent fysisk økonomisk fungerer. Da en nation ikke behøver at køre sin nabo i sæk for at komme videre, skabes der plads til at udforme måder, hvorpå en nation er vigtig, ja, endda afgørende, for sin nabo. Kinas "chokerende" diplomatiske succeser med tilnærmelsen mellem Saudi-Arabien og Iran – med de heraf afledte virkninger, navnlig i Syrien og Yemen – viser sig at være en regulær sidegevinst af en fornuftig økonomi. Det tvinger den erkendelse op til overfladen, at vanvittige økonomier var roden til de såkaldte uløselige konflikter, som vi er vant til.

I sidste uge talte Ruslands strategiske, fysiske økonom Sergej Glazyev på Moscow Economic Forum i en meget belejlig paneldiskussion, hvor han fokuserede på hemmeligheden bag Kinas økonomiske succes, sund kreditskabelse og en vellykket bekæmpelse af fattigdom – med det formål, at Rusland skulle importere denne metode og udrydde sin egen "centralbankvæsens" vanvid.

I denne uge mødtes over 150 russiske og kinesiske iværksættere, der repræsenterede mindst 130 forskellige

institutioner og virksomheder, i Moskva på "2023 Sino-Russian Economic, Trade and Investment Cooperation Forum", hvor de ikke kun hørte Glazyev, men også formanden for Kinas oversøiske organisation for udvikling, fra den økonomiske rådgiver fra den kinesiske ambassade i Rusland og andre om gennemførelsen af Putin-Xi's økonomiske udviklingsområder, men de gennemførte angiveligt også "matchmaking mellem virksomheder og industrier på stedet" med mange individuelle forhandlinger og en 'varm atmosfære'. "

I mellemtiden har rep. Marcy Kaptur (D-OH) i Washington i dag fremlagt sin "Return to Prudent Banking Act", som er baseret på FDR's berømte og vellykkede Glass/Steagall-lov og dens forbud mod, at børsselskaber udfører bankaktiviteter, og som forbeholder regeringens rolle til at beskytte og fremme opsparing og fjerner afhængigheden af at redde spekulanter. Det andet afsnit i Kapturs meddelelse lyder således: "Lovgivningen støttes af Schiller Instituttet og American Federation of Labor and Congress of Industrial Organizations (AFL-CIO)." Kapturs pressemeddelelse fortsætter: "Finanskrakket i 2008 bragte næsten hele vores økonomi til fald og førte til den store recession, som tilintetgjorde indkomst og opsparing for mange amerikanere. Det nylige sammenbrud af Silicon Valley Bank i Californien og Signature Bank i New York er et ekko af sammenbruddet i 2008, hvor spekulanterne klemmer sig gennem alle lovmæssige nøglehuller for at finde en måde at snyde systemet på," sagde kongresmedlem Marcy Kaptur. "I 2023 står vi her igen og ser på bankkrak, konkurser og massive opkøb. Wall Street har bevist, at det ikke kan kontrollere sig selv, og det er kun et spørgsmål om tid, før det leder Amerika ind i den næste finanskriser. Det kan ikke være tydeligere, at tiden for en systemisk reform er inde..." Det er så indlysende, men siden hvornår har det indlysende sejret i Washington, D.C.? (<https://kaptur.house.gov/media-center/press-releases/kaptur-reintroduces-return-prudent-banking-act-reinstate-key-provisions>)

I dag indledte Robert F. Kennedy, Jr. også officielt sin kampagne for det amerikanske præsidentembede med en meddelelse om, at mens USA har ødelagt broer, veje, havne og hospitaler, har Kina bygget det selvsamme rundt om i verden og opnået den retfærdige respekt og tillid fra land efter land. I stedet for at bruge billioner på krige har de valgt at bruge penge på løsninger, der betaler sig, som virker. Han tilføjede, at hans far og hans onkel ønskede at gøre det, som Kina har gjort. Kennedy har ganske vist sine populistiske genveje og videnskabelige mangler, men der er en antydning af en gammeldags amerikansk tilgang, hvor vi kommer videre ved faktisk at søge at hjælpe andre nationer.

I går fortalte NASA-administratør Bill Nelson faktisk under en høring i Senatets underudvalg for bevillinger, at USA og Rusland havde "et meget professionelt, kompetent forhold" i deres indsats i rummet, at samarbejdet om Soyuz-Apollo-flyvningen i 1975 "satte dagsordenen for det civile rumprogram mellem i øvrigt to fjender, to politiske og geopolitiske fjender". Det fortsatte, da "vi arbejdede og sammen konstruerede den internationale rumstation... Hvis vi kan fortsætte med at arbejde fredeligt sammen i rummet, er det måske en skabelon for fremtiden." Det lykkedes faktisk.

Og i dag, i forbindelse med Kosmonautisk Dag den 12. april, i anledning af årsdagen for menneskehedens første bemandede rumflyvning, der blev gennemført den 12. april 1961 af kosmonauten Yuri Gagarin, overbragte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche en hilsen til et arrangement på Den Russiske Føderations ambassade i Peru:

"Hvilket glædeligt og enestående minde at tænke på den mand, Yuri Gagarin, der for første gang fløj ud i rummet for 62 år siden. Især i tider, hvor vægten af farer og trusler mod menneskehedens eksistens, hvad enten det er gennem krigsfaren, eller det er gennem fattigdomsbyrden eller manglende udvikling, synes at presse os ned og gøre vores skæbne uundgåelig, er tanken om Yuri Gagarin overvældende." Gagarin

åbnede "en ny epoke i menneskehedens historie, idet han fastslog os ikke som en art af jordboere, men som en rumfarende art, af en art, der er i stand til at opnå potentialet af uendelig perfektion og fremskridt, forudsat at vi er sandfærdige over for det gode og lovene i det fysiske univers. Lad os drage styrke fra denne inspirerende tanke til at tænke ind i fremtiden, til at overveje, hvordan vi vil arbejde sammen som én menneskehed og etablere en landsby på månen, en by på Mars, og ved at bryde igennem de næste barrierer ved at bruge termonuklear fusion som fremdrift gøre interstellær rumflyvning mulig. Så vil vi have lagt faren for udryddelse gennem atomkrig og den geopolitiske konflikts snæversynethed bag os. Der er masser af grund til at være yderst optimistisk med hensyn til den nye epoke, hvoraf vi kan se morgenstrålerne..."

Det er ikke tid til at lade den ætsende kynisme fra et par årtiers dekadence stå i vejen. Tiden er snarere inde til et udbrud af almen fornuft.

Video med Helga Zepp La-Rouche:

Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

HZL tale begynder 19:10

Organiser nu for at skabe fremtiden

Den 18. april 2023 (EIRNS) – Siden sidste år har vestlige ledere bombastisk proklameret deres planer om at “straffe” og “svække” Rusland for dets invasion i Ukraine og endda truet med at “isolere” det fra det globale samfund. Dette omfattede foranstaltninger fra sanktioner mod alt og alle russere til den såkaldte “finansielle atombombe”, der går ud på at udelukke Rusland fra det internationale SWIFT-betalingsystem. Men langt fra at tvinge Rusland i knæ har disse og andre foranstaltninger i stigende grad givet bagslag og fanget mange med bukserne nede.

I den seneste uge har både USA’s finansminister Janet Yellen og den tidligere finansminister Larry Summers beskrevet dette, idet Yellen konstaterede, at vestlige sanktioner “kan underminere dollarens herredømme”, og Summers sagde, at “det ser lidt ensomt ud” på vores side af historien. Den seneste til at indrømme dette faktum er formanden for Den Europæiske Centralbank, Christine LaGarde, som mandag fastslog, at “vi er vidne til en fragmentering af den globale økonomi i konkurrerende blokke”, og at mange lande kan blive tvunget væk fra det dollarbaserede system “på grund af brugen af finansielle sanktioner i det seneste årti”.

Løsningen på dette er enkel: Ophør med sanktionerne! Ikke alene virker disse sanktioner med tilbagevirkende kraft – og skader de vestlige lande mere end de tilsigtede mål – men de forårsager også ødelæggelser i udviklingslande rundt om i verden, som ofte kæmper for at skaffe selv det mest basale i livet som f.eks. mad og brændstof. Brugen af økonomiske sanktioner er umoralsk og er blot et udtryk for, at den

nation, der anvender dem, er moralsk og politisk bankerot.

I IMF's World Economic Outlook fra april 2023 skitseres de vigtigste vækstområder på verdensplan i de næste fem år. Kina stod øverst på listen, med Indien på andenpladsen. Rapporten fastslog endvidere, at BRICS-landene vil bidrage med mere økonomisk vækst end G7-landene. På trods af dette fokuserede G7-udenrigsministrene, der netop har afsluttet deres topmøde i Japan i tirsdags, i deres endelige fælles erklæring på at fordømme både Rusland og Kina! Biden-administrationen planlægger også en ny bekendtgørelse, der har til formål at "begrænse amerikanske investeringer i Kina", som opfølgning på den voksende opfordring til afkobling og den skumle, anti-kinesiske RESTRICT-lov.

I modsætning hertil står Schiller Instituttets konference i sidste weekend, hvor man redegjorde for vejen ud af denne krise. Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i slutningen af det første panel:

"Så da der ikke er nogen løsning inden for denne nuværende udformning og system, må vi tænke i retning af at katapultere verden ind i et nyt paradigme, og det kræver efter min mening, at vi meget hurtigt gør noget for at oplyse folk i Europa og USA om, at Kina ikke er fjenden, Rusland ikke er fjenden, det Globale Syd ikke er fjenden, og at det, som massemedierne forsøger at skildre lige nu, er krigspropaganda. Det bør ikke accepteres. Jeg mener, at vi må katalysere en bevægelse – en verdensomspændende bevægelse af verdensborgere, som grundlæggende siger: "Vi kræver et nyt paradigme, hvor man sætter den fælles menneskeheds interesser i første række".

"Derfor mener jeg, at en sådan konference om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – eller mange konferencer – kan gennemføres af BRICS, kan gennemføres af en gruppe af nationer, en anden kombination, måske nogle tænketanke, måske nogle universiteter, men jeg mener, at vi er nødt til at engagere verdenssamfundet [i] hvad vi skal gøre for at komme

ud af denne utroligt farlige situation, hvordan kan menneskeheden give sig selv en orden, der muliggør vores overlevelse, vores samarbejde som suveræne nationer. Den debat mangler lige nu – i det mindste i det Globale Nord er den blevet fuldstændig undertrykt.”

Vejen til en velstående og smuk fremtid er der, men vi må mobilisere os selv for at gøre den til virkelighed. Undervurder ikke, hvor langt fremme den transformation, der finder sted i verden, er, og tag dig selv i at “vente på at se”. Vær i stedet en organisator, og skab fremtiden.

Skab fred og forvandl verden i en anden retning

Ikke korrekturlæst.

Den 17. april 2023 (EIRNS)- Schiller Instituttets enormt inspirerende og ambitiøse konference i weekenden og koncerten med Schiller Instituttets NYC Community Chorus, der afsluttede den, viser, at der er noget ekstremt kraftfuldt, noget relevant og nødvendigt i Lyndon LaRouches idéer for verden i dag.

Hele verden er i forskellige stadier af erkendelse af, at den højt besungne regelbaserede orden er ved at bryde sammen som et korthus, og LaRouche-bevægelsen er opstået som bærere af de nødvendige idéer og den nødvendige metode til overvejelser, der skal til for at indføre et nyt paradigme, der er dedikeret til det videnskabelige og kulturelle kreative potentiale hos hvert enkelt menneske.

Et par konstateringer af dette sammenbrud:

Den tidligere amerikanske finansminister Larry Summers gav udtryk for sin erkendelse af, at USA er ved at blive ensomt, efterhånden som det fremmedgør verden. "Der er en voksende forståelse for en opsplittelse, og – måske endnu mere bekymrende – jeg tror, at der er en voksende følelse af, at vores andel måske ikke er det bedste at være forbundet med", sagde han til Bloomberg.

"Der er en risiko, når vi benytter finansielle sanktioner, der er knyttet til dollarens funktion, at det med tiden kan svække dollarens dominans", sagde den nuværende finansminister Janet Yellen til CNN. "Selvfølgelig skaber det et ønske hos Kina, Rusland og Iran om at skabe et alternativ."

Tyskland har dumt nok lukket sine sidste tre tilbageværende atomkraftværker ned, hvilket vil medføre tiltagende strømafbrydelser og øge brugen af kul til energi i landet.

Efterhånden som et nyt paradigme fejer ind over verden, vokser risikoen for en katastrofal udløsning af kaos og krigsførelse fra det anglo-amerikanske imperiums side. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin åbningstale i lørdags, ville "en 'afkobling' – ikke kun fra Kina, men fra det nye økonomiske system, der er ved at opstå – ikke blot betyde Vestens undergang i kaos, men efter al sandsynlighed også en optrapning til atomkrig.

"Det må derfor lykkes os med alle midler at overbevise en betragtelig del af befolkningen i USA og de europæiske nationer om betydningen af den historiske forandring, som vi befinder os midt i lige nu...", vurderede hun. "Hvis vi i tide kan mobilisere disse befolkningsgrupper i Europa og USA til at erkende, at det er i vores bedste interesse at samarbejde med BRICS-Plus, SCO, ASEAN, Den Afrikanske Union og andre organisationer i den Globale Majoritet, så vil den menneskelige art gå ind i en ny storslået tidsalder, hvor vi endelig kan koncentrere os om de store opgaver, som menneskeheden står over for; at skabe fred gennem udvikling,

at overvinde fattigdommen for alle mennesker på planeten, at give universel uddannelse til alle nyfødte børn, at skabe forsyningssikkerhed for energi og råstoffer gennem videnskabelige gennembrud, ved at samarbejde om international rumforskning og -rejser og ved at indse, at vi er den kreative art i universet. “

Hun afsluttede med følgende: ” Og lad mig udtrykke et stort “Tak!” og bifald fra alle gode mennesker på planeten til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det, han har bidraget til menneskehedens nuværende muligheder! Tak.”

Konferencen kan ses på Schiller Instituttets hjemmeside:
<https://schillerinstitute.com/blog/2023/04/14/conference-without-the-development-of-all-nations-there-can-be-no-lasting-peace-for-the-planet/>

Hverken unipolaritet eller multipolaritet, men et verdenssamfund af grundlæggende principper

Den 16. april 2023 (EIRNS) – Mens regeringer og ledere fra hele verden forbereder sig på enten at konfrontere eller at vige tilbage for det, der kunne blive menneskehedens vigtigste tidspunkt for en beslutning, har det internationale Schiller Institut, bevæbnet med den fysiske økonom Lyndon LaRouches metode til videnskabelig opdagelse, brugt sin netop afsluttede to-dages konference, “Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten”, til med succes at stille fire store tænkeres værker – kardinal Nikolaus af Cusa,

Gottfried Leibniz, Friedrich Schiller og LaRouche – til rådighed for de regeringer, ledere og borgere i en voksende, verdensomspændende "sindets republik". Repræsentanter for flere regeringer deltog i konferencen i adskillige timer, og udtrykte begejstret overraskelse over kvaliteten, niveauet og dybden af de stillede spørgsmål og den diskussion af løsningsforslag, de blev inddraget i. Uanset om det drejer sig om krig eller fred, velstand eller fattigdom, var behovet for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur tilstrækkelig stærk til at give mulighed for banebrydende anvendelser af de mest dybtgående filosofiske begreber inden for de mest "praktiske" sammenhænge.

I sine indledende bemærkninger til søndagens fjerde panel på konferencen sagde ordstyrer og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, der opsummerede konferencen indtil da: "Jeg synes, at diskussionen i alle tre paneler, men især i det sidste panel, gjorde det meget klart, at i betragtning af de ekstraordinære omstændigheder, som menneskeheden befinder sig i – det enorme pres – spørgsmålet om sult, fødevarer, behovet for at holde økonomien funktionsdygtig – er det imidlertid ikke så let at finde en sammenhæng mellem alle disse forskellige interesser. Derfor mener jeg, at denne diskussion om de principper, som det nye paradigme skal bygges på, er yderst vigtig. Faktisk, da jeg tænkte over det i november sidste år, da jeg foreslog disse principper, stod det klart for mig, at det ikke ville være nok blot at opstille programmatisk punkter. Jeg tror, at disse programmatisk punkter på en måde er de letteste at blive enige om, for det er dét, som alle støder på: behovet for suverænitet, for uden suverænitet kan den enkelte ikke deltage i regeringen. Menneskehedens presserende behov for at overvinde sult og fattigdom, for at skabe et moderne sundhedssystem i alle lande, for at sikre adgang til universel uddannelse, for at oprette et kreditsystem, der kan finansiere alt dette, for at etablere den nødvendige infrastruktur på alle kontinenter til at håndtere den faktiske sikkerhedsarkitektur – alle disse

forhold er vanskelige, men de kan håndteres, hvis man råder over mere grundlæggende filosofiske principper, som forskellige repræsentanter fra forskellige lande kan blive enige om. Jeg tror, at det er dét, som mangler mest af alt. Jeg har nemlig ikke observeret noget forum, der tager fat på spørgsmålet fra et videnskabeligt synspunkt for rent faktisk at løse det. Jeg mener, at Schiller Instituttet hér har en særlig rolle at udfylde.”

Mens de mange forslag til handling, som konferencen har fået forelagt, vil blive drøftet med henblik på gennemførelse i de kommende dage, vil den vigtigste nye faktor, som deltagerne, herunder talerne, skal overveje, være den udfordring, som alle forsamlede står over for, nemlig at erkende, at der ikke kan træffes et holdbart valg mellem “unipolaritet” og “multipolaritet”. Ved afslutningen af panel tre tilbød hovedtaleren Dennis Small panelet en slags åndelig øvelse:

“Der har allerede været mange diskussioner i løbet af denne konference om den multipolære verden som et alternativ til den unipolære verden. Jeg vil derfor gerne efterlade jer med en provokerende tanke, som vil føre os videre til det næste panel. Lyndon LaRouche plejede at sige, at når man får valget mellem to alternativer, bør man vælge det tredje. Tanken om den unipolære verden svarer til Hobbes, det vil sige, at mennesket er et bæst. Man kan ikke stole på, at mennesket vil gøre andet end at dræbe sin nabo. Det er en krig mellem een overfor alle. Vi har brug for en Leviathan. Vi har brug for en unipolær verden. Vi har brug for nogen til at styre showet. “Modsætningen” til dette, til en multipolær verden, er Oplysningstidens idé, Rousseaus og Voltaires idé om en “social kontrakt”. Den bygger på den samme idé, nemlig at mennesket i bund og grund er et dyr, og udelukkende véd hvad dets sanser fortæller det, men at man kan skabe fred ved hjælp af en slags social kontrakt mellem parterne. Hver gruppe får sit eget indflydelsesområde, og man lader det blive ved det, en social kontrakt. Dette er Voltaires idé om, at alle skal have lov til

at dyrke deres egen have. Voltaire og Rousseau var faktisk i høj grad en del af den samme oplysnings-proces. Men Voltaire angreb en mere grundlæggende idé, som var Leibniz' idé. Folk vil vide fra hans "Candide", at det var et angreb på Leibniz' begreb, som hverken er en unipolær verden eller en multipolær verden. Det drejer sig om en anden definition af menneskets identitet. Det er Cusas idé,; det er idéen om, at den ene, menneskeheden, er vigtigst i forhold til de mange nationer, der suverænt udgør en *del* af den. Vores koncept for en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling skal tage springet fra en opdeling af en unipolær og en multipolær verden til en helt anden definition af, hvordan samfundet kan se ud."

Enten vil der nu blive opnået en harmoni af interesser gennem etableringen af en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling, og det i de nærmeste år, eller også vil der snart ikke være nogen overlevelsesmulighed for menneskeheden. Da flertallet af jordens befolkning i øvrigt ønsker det lykkelige udbytte af en varig overlevelse, er problemet på en måde pædagogisk. Hvordan kan man få folk til at gøre det, som de ønsker, men som de ikke mener, at de er i stand til at opnå? Det er her, at det klassiske princip og metode for kreativitet, hvad enten den anvendes inden for drama, musik eller billedkunst, kan fjerne tragedien ved at opdage og afsløre, om ikke andet så blot underforstået, et nyt fysisk handlingsprincip, som aldrig tidligere er blevet prøvet eller skildret på denne unikke måde.

Jagten på lykke (en verdens-harmoni af interesser) gennem en bevidst forøgelse af den potentielle relative befolkningstæthed af jordens menneskelige befolkning gennem videnskabelige og teknologiske fremskridt kan være den samlende mission for et nyt organiseret fællesskab af principper, der vil danne grundlag for det, som Franklin Delano Roosevelt ønskede for verden ved afslutningen af Anden Verdenskrig, og som skulle være udformet til De Forenede Nationer. Den post-koloniale reorganisering af dette FN-organ;

den retfærdige omstrukturering af det internationale monetære system; genindførelsen af Glass/Steagall-adskillelsen mellem menneskelig og zombie-bankvirksomhed; revolutionen, ikke i militære anliggender, men inden for lægevidenskab og universel sundhedspleje; og anerkendelsen af det Globale Udviklingsinitiativ, det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale Sundhedsinitiativ og det Globale Civilisationsinitiativ som værende i menneskehedens interesse, og derfor i alle nationers interesse, er den mission, som LaRouche kvalificerede sine medarbejdere til, og som hans medarbejdere nu bør kvalificere verden til.

BRICS' nye udviklingsbank genrejst

Den 13. april 2023 (EIRNS) – Den folkevalgte leder af et meget stort land med mange ressourcer stillede i dag et enkelt spørgsmål: “Hver aften spørger jeg mig selv, hvorfor alle lande er nødsaget til at basere deres handel på dollaren. Hvorfor kan vi ikke drive handel baseret på vores egne valutaer? Hvem var det der besluttede, at dollaren skulle være hovedvalutaen efter guldstandardens afskaffelse [i 1971]?”

Taleren var Lula da Silva, Brasiliens præsident. Han talte til et stort rundbordsmøde i Shanghai med embedsmænd fra BRICS New Development Bank (NBD). Han havde netop talt ved den officielle ceremoni, der markerede, at hans kollega, Brasiliens tidligere præsident Dilma Rousseff, overtog ledelsen af NDB. Da han spurgte: “Hvorfor kan vi ikke handle på basis af vores egne valutaer”, blev han afbrudt af et

rungende bifald fra de tilstedeværende brasilianske og kinesiske dignitarere.

I dag var en dag, hvor Den nye Udviklingsbank genopdagede sit oprindelige formål, nemlig at yde betydelige udviklingskreditter uafhængigt af IMF's betingelser, så fattigdom kan udryddes, folk kan få mad, og lande kan udvikle sig i hele verden. Lula havde forklaret ved NDB-ceremonien: "Beslutningen om at oprette denne bank" af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – BRICS – "var en milepæl i de nye vækstlandes fælles bestræbelser". Derefter, i en kraftig underdrivelse, men en som var nødvendig at fremsætte, forklarede Lula følgende: "I betragtning af deres omfang, deres befolkningers antal, deres økonomiers tyngde, og den indflydelse de udøver i deres regioner og i verden", kunne de fem lande "ikke forblive upåagtede af vigtige internationale anliggender".

Han konkluderede, at "Den nye Udviklingsbank opfylder alle forudsætningerne for at blive den vigtigste bank for det Globale Syd".

Hvis disse tiltag ikke var nok til at få den finansielle spekulationsverden i London og Washington til at gå amok, så sørgede Lula også for at tage en rundvisning i Huaweis faciliteter og tale med kineserne om 6G-udviklingen.

I sidste uge var der en rettidig præsentation på Det økonomiske Forum i Moskva af den fysiske økonom Sergey Glazyev, der tog fat på hemmeligheden bag Kinas formel til at udrydde fattigdom, med henblik på at andre lande, især hans Rusland, kan kopiere denne succes. Han forklarede udførligt, at der ikke er nogen erstatning for et samfund, som undersøger de mest frugtbare idéer for at opnå de bedste videnskabelige gennembrud, der er centrale for den politiske beslutningstagning, med en lovgivning af markedsvilkår, som udnytter og drager fordel af individuelle initiativer til disse centrale samfundsmæssige mål.

Glazyev, der er en seriøs elev af Lyndon LaRouches fysisk-økonomiske tilgang

(https://larouchepub.com/pr/2022/20220916_glazyev_praises_larouche_on_centenary.html),

fremviste sin nye bog, "Det kinesiske økonomiske mirakel: Læren for Rusland og verden". Bogens beskrivelse på "løbesedlen" lyder således: "I det halve århundrede siden Deng Xiaopings reform- og åbningspolitik har Kina taget et hidtil uset spring fra dyb tilbagestående til at være førende i verden med hensyn til produktion og økonomisk udvikling. Befolkningen er flyttet fra barakker til de bedste byer i verden med hensyn til kvaliteten af levevilkårene. Landeveje er blevet erstattet af højhastighedstog og motorveje. Fra at være et overvejende landbrugsland med hovedsageligt manuelt arbejde, er Kina blevet førende i verden inden for området intellektualisering og robotisering af produktionen ... Kina er ved at blive førende i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden."

Så hvad skal du lave den 15. og 16. april? Bliv en ledende aktør i dannelsen af en ny økonomisk verdensorden, én som du kan være stolt af, én som du kan fortælle dine børnebørn om ... én hvor du *kan* få børnebørn. Fordi: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_2023041